

Date of Publication: 20th February 2019

Vol. VIII Issue 12 March 2019

Malarndha Jiviyam Postal Regn. No. PY/49/2018-20

Regd. with the Registrar of Newspaper for India vide Registration No. PON TAM/2011/36935
TN/PMG(CCR)WPP-449/18-20

Vol. VIII Issue 12 March 2019 Rs.5/- (Monthly)

ஸ்ரீ கர்மயோகியின் புதிய வெளியீடுகள்

பெரிய காரியம் I	ரூ.200/-
பரம்பொருள் IV	ரூ.200/-
பரம்பொருள் V	ரூ.200/-
பரம்பொருள் VI	ரூ.200/-
ஆத்ம சமர்ப்பணம்	ரூ.150/-

சொசைட்டியின் பிற வெளியீடுகள்

SPIRITUAL SIDELIGHTS - PART II N.Asokan	ரூ.150/-
வீடுதோறும் தியான மையம் வித்யா ரங்கன்	ரூ.100/-
அன்னை இலக்கியம் (பாகம் 1)	ரூ.100/-
அன்னை இலக்கியம் (பாகம் 2)	ரூ.100/-

ஆசிரியர்: இல. சுந்தரி (+91 8870825888)

தபாலில் பெற புத்தக விலையுடன் பதிவுத் தபால் கட்டணம் ரூ.35/- சேர்த்து M.O. செய்யவும்

கிடைக்குமிடம்

பாண்டியில்
மதர்ஸ் ஸர்வீஸ் சொசைட்டி,
5, புதுவை சிவம் தெரு,
வெங்கட்டா நகர் விரிவு,
புதுச்சேரி - 605 011.
☎: (0413) 2212443, 2210514

சென்னையில்
மாம்பலம் தியான மையம்,
Priams, 'Golden Wattle', கதவு எண் 36,
கோபால் தெரு, அருணா ஹோட்டல் அருகில்,
தி. நகர், சென்னை - 600 017.
☎: (044) 24347191

ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஸ்ரீ அன்னை யோக மலர்

மார்ச் 2019

மலர்ந்த ஜீவியம்

ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஸ்ரீ அன்னை யோக மலர்

Vol. VIII

Issue 12

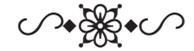
March 2019

இம்மாத மலரில். . .

பொருளடக்கம்

	பக்கம்
லைப் டிவைன்	4
இம்மாதச் செய்தி	10
சாவித்ரி	11
யோக வாழ்க்கை விளக்கம்.	13
பெரிய காரியம்	16
அஜெண்டா	20
The Life Divine – Outline	22
மனித சபாவம்	24
நெஞ்சக்குரிய நினைவுகள்	27
பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தரின் ஆன்மீக சிந்தனைகள் - பாகம் 5	31
வீடுதோறும் தியான மையம்	34
அன்பர் அனுபவம்	46
ஆன்மீகத்திற்கு அவசியமான பெருந்தன்மை	51
அன்னை இலக்கியம் நான் வணங்கும் லலிதாம்பிகை	55

ஜீவியத்தின் ஓசை
ஓஓஓஓஓ
சமர்ப்பணம்
சமர்ப்பணத்தால்
மட்டுமே
பூர்த்தியாகும்.

(முன், பின் அட்டைகளைச் சேர்த்து மொத்தம் 68 பக்கங்கள்)

கதை கட்டுரைகளில் வரும் பெயர்கள் யாரையும் குறிப்பிடுவன அல்ல.

வருடச் சந்தா ரூ.60/-

தனிப் பிரதி ரூ.5/-

ஸ்ரீ அரவிந்தம்

லைப் டிவைன்

II/2. Brahman, Purusha, Ishwara—Maya, Prakriti, Shakti

Page 336

Para 13

There is an infinite pure status of the Spirit.

There is an immobile silence of the Spirit.

There is also a boundless movement of the Spirit.

There is a power, a dynamic spiritual extension.

It is an all-containing self-extension of the Infinite.

This perception is itself valid and accurate.

But our conception foists upon it an opposition.

It is the opposition between the silence and the movement.

But to the logic of the Infinite there can be no such opposition.

A solely silent and static Infinite is not admissible.

நிண்ட வழியே சுருக்கமான வழி.

II/2. பிரம்மம், புருஷா, ஈஸ்வரா — மாயை, பிரகிருதி, சக்தி

ஆன்மாவின் தூய அனந்தமான நிலை உண்டு.

ஆன்மாவின் அசைவற்ற அமைதியான நிலை உண்டு.

ஆன்மாவின் வரம்பற்ற சலனத்தைக் கொண்ட நிலையும் உண்டு.

சக்தி மற்றும் தொடர்ந்து மாறும் திறன் கொண்ட ஆன்மீக விரிவாக்கம் அங்கு உண்டு.

அது அனைத்தையும் உட்கொண்ட அனந்தத்தின் சுய-விரிவாக்கம் ஆகும்.

இப்படிப் புரிந்து கொள்வது சரியானது மற்றும் துல்லியமானது.

ஆனால் நம் எண்ணம் அப்புரிதலின் மீது ஒரு முரண்பாட்டை எழுப்புகிறது.

அது மெளனத்திற்கும், சலனத்திற்கும் இடையே உள்ள முரண்பாடு.

ஆனால், அனந்தத்தின் தர்க்கவியில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை.

முழுவதும் மெளனமான மற்றும் சலனமற்ற அனந்தம் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாதது.

உள்நோக்கம் உறவில் பலன் தரும்.

An Infinite without an infinite power and energy is inadmissible.

It is admissible only as the perception of an aspect.

A powerless Absolute, an impotent Spirit is unthinkable.

An infinite energy must be the dynamis of the Infinite.

An all-power must be the potency of the Absolute.

An illimitable force must be the force of the Spirit.

But the silence, the status are the basis of the movement.

An eternal immobility is the necessary condition.

It is the necessary field of the infinite mobility.

A stable being is the foundation of the vast action of the Force.

We can arrive at something of this silence, stability, immobility.

Then we can base on it a force and energy.

In our superficial restless state that would be inconceivable.

The opposition we make is mental and conceptual.

ஆன்ம விழிப்பின் பலனை பொங்கிவரும் உணர்ச்சி தரும்.

அனந்தம், அனந்தமான சக்தி மற்றும் ஆற்றல் அற்றதானால் அது ஏற்கத்தக்கதல்ல.

அது அதன் ஒரு பகுதியினை மட்டும் அறிவதனால் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியது.

ஒரு சக்தியற்ற பரம்பொருள், ஆற்றலற்ற ஆன்மாவை நாம் கற்பனைச் செய்ய முடியாது.

அனந்தத்தின் சக்தி அனந்தமான ஆற்றலாக இருக்க வேண்டும்.

சர்வ வல்லமை படைத்த சக்தி பரம்பொருளின் உள்ளார்ந்த திறனாக இருக்க வேண்டும்.

ஆன்மாவின் ஆற்றல் அளவற்ற ஆற்றல் கொண்டதாக இருக்க வேண்டும்.

நிலைத்தன்மை மற்றும் அமைதி அதன் சலனத்தின் அடிப்படைகளாகும்.

சாஸ்வதமான அசைவற்ற நிலை அதன் அவசியமான நிபந்தனையாகும்.

அனந்தமான அசைவுகள் ஏற்பட அது ஒரு அவசியமான தளமாகும்.

சக்தியின் பரந்த செயல்கள் ஏற்பட நிலையான ஜீவனின் அடிப்படை தேவை.

இந்த அமைதி, உறுதி மற்றும் சலனமற்ற நிலை போன்ற ஒன்றை நாம் அடைய முடியும்.

ஆற்றல் மற்றும் சக்திக்கு அதை ஆதாரமாகக் கொள்ளலாம்.

நம் மேம்போக்கான நிலைகொள்ளாத ஸ்திதியில் இது கற்பனை செய்ய இயலாத ஒன்று.

நாம் ஏற்படுத்தும் முரண்பாடு மனம் மற்றும் கருத்திற்குரியது.

இரகஸ்யம், ஆழ்ந்த ஈடுபாட்டுக்குரியது; அருள் அதை ஏற்க வேண்டும்.

In reality, the Spirit's silence and dynamis are complementary truths.

They are inseparable.

The immutable silent Spirit may hold within its infinite energy.

It is not bound by its own forces.

It is not their subject or instrument.

But it does possess them.

It does release them.

It is capable of an eternal and infinite action.

It does not weary or need to stop.

The silent immobility inherent in its action is not shaken.

Its action does not disturb or alter it.

The witness silence of the Spirit is there.

It is in the very grain of all the workings of Nature.

These things may be difficult for us to understand.

Our own surface finite capacity in either direction is limited.

Our conceptions are based on our limitations.

But we see these finite conceptions do not apply to the Absolute.

(Contd...)

நட்பும், திருமணமும், பணமும், பதவியும் முடிவல்ல.
முடிவற்றவனே முடிவு.

உண்மையில், ஆன்மாவின் அமைதி மற்றும் சலனம் ஒன்று மற்றதை ஈடு செய்யும் முழுமை பெற்றது.

அவை பிரிக்க முடியாதவை.

அசைக்க முடியாத அமைதியான ஆன்மா தன்னுள் அனந்தமான சக்தியைக் கொண்டுள்ளது.

அது தன் சக்திகளுக்கும் கட்டுப்படாதது.

அது அவற்றின் பொருளோ, கருவியோ அல்ல.

ஆனால் அது அவற்றை உடைமையாகப் பெற்றுள்ளது.

அது அவற்றை வெளியிடுகிறது.

அது சாஸ்வதமான மற்றும் அனந்தமான செயல்பாடுகளுக்கான திறமை கொண்டது.

அது சோர்வடையாதது மற்றும் முடிவற்றது.

அதன் செயலின் உள்ளார்ந்த அமைதியான சலனமற்ற நிலை அசைக்க முடியாதது.

அதன் செயல் அதை தொந்தரவு செய்யவோ அல்லது மாற்றம் ஏற்படுத்துவதோ இல்லை.

ஆன்மாவின் அமைதியான சாட்சி நிலை அங்குண்டு.

இயற்கையின் அனைத்து சிறு செயல்களிலும் இது உள்ளது.

இவ்விஷயங்கள் நமக்கு விளங்கிக் கொள்ளக் கடினமானவை.

நம் மேல்மனத்தைச் சார்ந்த சிறிய திறன் இரு திசைகளிலும் அளவுக்குட்பட்டதாகவே உள்ளது.

நம் எண்ணங்கள் வரையறைக்குட்பட்டவை.

ஆனால் இந்தச் சிறிய எண்ணங்களை பரம்பொருளின் மேல் பிரயோகிக்க முடியாது என நாம் காண்கிறோம்.

(தொடரும்...)

நாய் வாலும், மனித சுவாவமும் சமர்ப்பணத்திற்கு அடங்கும்.

இம்மாதச் செய்தி

ஆத்மா தன்னையறிவது
மனிதனுக்குரியதல்ல.
அது தெய்வீகப் பரிணாமம்.

நிலையான முழுமையை நிலையில்லாத பகுதியில் மனம்
தேடுகிறது.

சாவித்ரி

Page 218: Gripped, strangled by that lusting viscous blot
பசையாக ஒட்டும் காமக் கறை கழுத்தை
நெறிக்கும்பிடி

- ☆ கறுத்த ராட்சஸ வாயால் கவரப்பட்டு
- ☆ பெரும் தொண்டை பிரம்மாண்டமான இருளின் தொந்தி
- ☆ அவனுடைய திருஷ்டியினின்று அவனது ஜீவன்
மறைந்தது
- ☆ விழுந்தழிய விழையும் ஆழத்தை விரைந்து நோக்கி
- ☆ ரூபமற்ற சூன்யம் திணரும் முனையைக் கட்டுப்படுத்தி
- ☆ பயங்கர இருள் மனத்தைக் கசக்கிப் பிழியும் உயிரற்ற தசை
- ☆ முணுமுணுத்த இருளான எண்ணம் நெஞ்சைப்
பாறையாக்கிற்று
- ☆ வசதியான வீட்டிலிருந்து வெளியிலிழுத்த சர்ப்ப சக்தி
- ☆ சூன்ய வெற்றிட மூலம் அழிவுக்கு இழுத்த பாங்கு
- ☆ மூச்சால் கட்டுப்பட்டு வாழ்வு பிடியை விடாமல்
உட்கார்ந்திருந்தது
- ☆ பயங்கர நாக்கு உடலை பசுமையாகத் தீண்டி
- ☆ திணறும் வாழ்வு பிழைக்க முயன்று உழன்று
- ☆ நெறிக்கப்பட்ட நம்பிக்கை தன் வெற்று ஆத்மாவில்
அழிந்து
- ☆ நம்பிக்கையும், நினைவும் விலக்கப்பட்டு அழிந்தன
- ☆ ஆத்மாவின் பாதையில் ஆதரவு தருபவை அனைத்தும்
- ☆ படபடப்பான நரம்பு மூலம் பாதையாக ஊர்ந்த

பெருந்திறமை முடிவற்ற சக்தி பெற்று திருப்தி தரும்.

- ☆ வலிக்கும் அதிரும் பாதையை பின்வரும்படி விட்டு
- ☆ பெயரில்லாத பயம் வாயை விட்டு வெளிவர முடியாதபடி
- ☆ கட்டுண்டு நகர முடியாத மனிதனை அணுகும் கடலலை போல்
- ☆ ஊமை மனம் உள்ளூற பதைபதைத்து
- ☆ குறைவற்ற நிறையுள்ள பிரம்ம காலம்
- ☆ பொறுக்க முடியாத அமானுஷ்ய வலி
- ☆ அவன் இதைப் பொறுக்க வேண்டும், மோட்ச நம்பிக்கை அழிந்தது
- ☆ மரண சாந்தியின்றி அவன் நித்தியமாய் நிலைக்க வேண்டும்
- ☆ வேதனையான உலகம், நிதானமாக உயிரை எடுக்கும் காலம்
- ☆ முடிவற்ற அவன் நிலை வேதனையுள்ள வெற்றிடம்
- ☆ அவன் நெஞ்சம் ஜீவனற்ற சூன்யம்
- ☆ ஜோதிமயமான எண்ணமிருந்த இடத்தில்
- ☆ அணுவற்ற வெளிறிய பேயிருந்தது
- ☆ நம்ப முடியாமல் கதியற்று
- ☆ ஆத்ம தோல்வியை அறிந்த தெளிவின் பயங்கரம்
- ☆ தெய்வ அம்சம் அழிந்து அமரத்துவம் அழியாமல்
- ☆ பிரம்மத்தையிழந்து கடவுளையும் இன்ப ஸ்பரிசத்தையும் இழந்து
- ☆ அவன் பொறுத்துக் கொண்டான், வீணான பயங்கரம் அடங்கி
- ☆ வேதனையும் பயமும் வேகமாகச் சுருண்டழுத்தி

ॐॐॐॐॐॐ

பண்பு செயலில் நிறைவு பெறும்.

யோக வாழ்க்கை விளக்கம்

22/66. வேதம் கூறும் மனம் வாய்ப்பை
பிரச்சனையாக்குகிறது.

- வேதம் மனத்தைக் கோணல் எனக் கூறியது.
- கோணல் மனம் வாய்ப்பைப் பிரச்சனையாக்கும்.
- ஸ்ரீ அரவிந்தம் பிரச்சனையை வாய்ப்பாக்கும்.
- அதற்கும் கருவி மனம்.
- பொறுப்பு இலட்சியமானால் அது நடக்கும்.
- பெண் ஓடிப் போவது குடும்பம் நிரந்தரமாக அழிவது.
- லிடியா அதைச் செய்து விட்டாள்.
- அதை முன்கூட்டி அறியும் கிட்டி வெளியில் சொல்லவில்லை.
- சொந்த விஷயத்தில் தலையிடக்கூடாது என்பது அற்பமான கருத்தாகும்வரை கிட்டிக்கு இடம் கொடுத்து, குடும்பம் அழிந்து விட்டது.
- இதை எழுதிய ஜேன் ஆஸ்டினுக்கு வயது 19.
- Trollope இக்கதையை ஆங்கில இலக்கியத்தின் சிறப்பு என்கிறார்.
- ஓடிப்போவது என்பது 200 ஆண்டுகட்குமுன் நினைக்க முடியாதது.
- நினைக்க முடியாததை லிடியா செயல்படுத்தி மனம் மகிழ்ந்து விட்டாள்.
- இனி செய்வதற்கு என்ன இருக்கிறது.
- மண் வீடாகி விட்டது பென்னட் குடும்பம்.
- மனம் கோணவில்லை என்று அறிந்தவர் செய்யக் கூடியதுண்டு.

பார்வை குருடனுக்கு ஞானோதயம்.

- மனம் பொறுப்பேற்கக் கூடியது.
- பிறர் செயலுக்கும் பொறுப்பை மனத்தால் ஏற்க முடியும்.
- பென்னட் செய்யக் கூடியது எதுவுமில்லை.
- அனைவரையும் கடிந்து கொள்ளும் உரிமை அவர்க்குண்டு.
- அவ்வுரிமையை அவர் பாராட்டவில்லை.
- வெறும் சொல்லாகவும் அது அவர் வாயில் வரவில்லை.
- லிட்யாவைக் குறை சொல்லவில்லை.
- விக்காமை கடிந்து கொள்ளவில்லை.
- மூல காரணமான மனைவியை விவரிக்கவில்லை.
- எல்லாப் பொறுப்பையும் தானே ஏற்றார்.
- ஏற்றவர் செய்யக் கூடியது ஒன்றுமில்லை.
- எதுவும் செய்ய முடியாத மனநிலை, எதையும் நம்பாத மனநிலையானதால் அது செயல்படத் தொடங்கிற்று.
- டார்சி அவர்களைக் கண்டுபிடித்து விட்டான்.
- விக்காம் பிணக்கை விட்டு சம்மதம் தெரிவித்தான்.
- வேலை வந்தது.
- கடன் அடைக்கப்பட்டது.
- கஷ்டம் தீர்ந்தது.
- கறை அழிந்தது.
- பிங்கிலியிடம் மனம் மாறிப் பேசினான்.
- பிங்கிலி வந்து திருமணம் நிச்சயம் செய்தான்.
- லேடி காதரீன் அவனிடம் குறை சொன்னாள்.
- குறையை நிறையாக ஏற்றான்.
- டார்சி கூறிய அத்தனை குறைகளும் உண்மை என லிஸ்ஸி அவனிடம் கூறினாள்.
- அவர்கள் மணம் நிச்சயமாயிற்று.
- இதற்கெல்லாம் உரிய பவர் பெரியது, பிரம்மாண்டமானது.

முதல் நிலையில் தன்னைக் குணப்படுத்தும் உடல் முடிவில் தன்னைத்தானே சிருஷ்டிக்கவல்லது.

- அது பென்னட் மனம் ஏற்ற பொறுப்பில் எழுந்தது.
- அது மனத்தின் திண்மை.
- மனம் எப்படிச் செயல்பட வேண்டும் என்பதை நிர்ணயிப்பவன் மனிதன்.
- சரியான நிர்ணயம் எழ, சரியாகப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.
- மனம் கோணலல்ல, பகுதியானது.
- பகுதி முழுமையாகச் செயல்படுவது விபரீதம்.
- பகுதி பகுதியாகச் செயல்பட்டால் முழுமையின் பலன் வரும்.
- பென்னட் எடுத்தது பெரிய முடிவு. ஆங்கிலேயப் பண்பு அது.
- அதற்கும் பலன் பகுதியாக வரலாம்.
- லிட்யா காப்பாற்றப்படுவதே பெரியது.
- காப்பாற்றப்பட்ட \$4000-ஐ பென்னட்டே கொடுத்திருந்தால் அதுவே பெரிய வெற்றி.
- ஒரு வாரத்தில் பிங்கிலி வந்தது நினைக்க முடியாதது.
- டார்சியும் பெம்பர்லியுடன் வந்து, பணம் தரப்பட வேண்டாம் என நிலைமை மாறியது கதாசிரியரின் பெருமை.
- அது பிரெஞ்சுப் புரட்சியின் பவர்.
- இன்றுள்ளது அரசியல் புரட்சியில்லை, சத்திய ஜீவியம்.
- மனம் கோணலல்ல, பகுதியின் நிறைவை முழுமையாக்கும் பண்புடையது.
- சத்திய ஜீவியத்தையும் கொண்டு வரக்கூடியது.
- இது வேதம் முதல் ஸ்ரீ அரவிந்தம்வரை என்றாகும்.

(தொடரும்)

ॐ

தடையை அறிவது வாய்ப்பைப் பெறுவதாகும்.

பெரிய காரியம்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

பெரிய காரியம் என்பது நமக்கு வாழ்வில் பெரியது. அவற்றுள் பலவற்றைக் குறிப்பிட்டேன், அன்பருக்குப் பெரிய காரியம் சமர்ப்பணம். சமர்ப்பணம் நினைவு வருவது, நிரந்தர-மாவது, பிரச்சனையில் பலிப்பது, சரணாகதிக்கு வழி செய்வது, யோகத்திற்குரிய வழியைக் காட்டுவது பெரிய காரியம். ஏற்கனவே நடந்தவை ஆராய்ச்சியால், புதுக் கருத்துகளைத் தெரிவிக்கும். **Pride & Prejudice** கதையில் ஏராளமான புதிய கருத்துகளை எழுதினேன். வாரிக் கொட்டலாம், அள்ளவும் போமோ என்பது முதிர்ந்த அனுபவம். செய்வது பெரியது. காப்பாற்றுவது அதனினும் பெரியது. கெட்டபின் சீர் செய்வது மனித வாழ்வு அறியாதது. நடக்கக் கூடாது என்பதில்லை. சீதையை இராமன் மீட்டு விட்டான். அகல்யை சாப விமோசனம் பெற்றான். மனித வாழ்வில் நடப்பது பெரிய காரியம். உலகத்தின் முக்கியமான விஷயங்களில் நானும், பகவானும் வந்து செயல்-பட்டிருக்கிறோம் என்று அன்னை சொன்னார். பிரெஞ்சுப் புரட்சி இமயமலையில் உற்பத்தியானது. அங்கு தவமிருந்தவர் பகவான் என நான் கொள்கிறேன். பென்னட் வீட்டு விஷயங்கட்கு வந்து உதவியது பிரெஞ்சுப் புரட்சியின் சக்தி. பென்னட் பிரெஞ்சுப் புரட்சியின் தத்துவமான சுதந்திரத்தைக் கையாண்டார். அதன் பெரும்பலனைப் பெற்றவள் எலிசபெத். குதூகலமாகத் துள்ளி ஆடுபவள். தமக்கையின் திருமணத்தில் ஆர்வமுடையவள். லிடியா கெட்டுப் போகக் கூடாது என நினைப்பவள். கெட்டபின் அவளை வழிக்குக் கொண்டு வர முனைந்து நினைவால் பாடுபட்டவள். பிரெஞ்சுப் புரட்சி பகவான் தவப்பலன். பென்னட், எலிசபெத்தில் செயல்பட்டதும் பகவான் முற்பிறப்பு தவம். திருவுருமாற்றம் என்ற கருத்தை பகவான் 20-ஆம் நூற்றாண்டிலேயே வெளிப்படுத்தினார். குடும்பம் கௌரவமாக வாழ பல தலைமுறைகளில் பாடுபட வேண்டும். செய்து

சத்திய ஜீவியம் அசைவின்றி மௌனமாகச் சாதிக்கும்.

சாதிப்பது பெரியது. அழிப்பது எளியது. அழிந்த பின் சீர் செய்வது மனித வாழ்விலில்லை. சீர் செய்தால் அது அன்பருக்குப் பெரிய காரியம். லிடியா திருமணம் நடந்தது பெரிய காரியம். எப்படி நடந்தது எனத் தெரிந்து கொள்வது நமக்கும் பெரிய காரியம். விக்காம் லிடியாவை மணப்பதாக இல்லை. ஒரு பணக்காரியை மணக்க விரும்புகிறேன் என்று கூறினான். அவன் எப்படித் திருமணத்திற்குச் சம்மதித்தான் என்பது கதை மூலம் நேரடியாகத் தெரிந்து கொள்ள முடியாது. பெண்ணைக் கடத்த இருமுறை முயன்றவன் விக்காம். வருஷம் \$1000 வருமானம் வேண்டாம், \$3000 பணமாக வேண்டும் என்றவன். சட்டப்படிப்பை முடிக்காதவன். அவனுக்குக் கைச்செலவுக்குப் பெரும் பணம் தேவை என்று தெரிகிறது. மனிதன் எதனால் செயல்படுவான் என்பது மனிதனுக்கே தெரிவதில்லை. பணத்திற்காகச் செய்வான் என்பதை உலகம் அறியும். பணத்தைக் கடந்து மரியாதைக்காக அசைவான் என்பது நேரம் வந்தால்தான் தெரியும். அதையும் கடந்த பெரியதுண்டு. அது அவனுக்கே தெரியாது. அர்த்தமற்ற சிறிய விஷயங்களைப் பெரிது செய்து அதற்காகச் செயல்-படுவான் என்பதும் உண்மை. இவற்றை அறிவது பெரிய ஞானம், பெரிய காரியம். விக்காமுக்கு பெம்பர்லி மனத்தை நிறைத்தது. அது அந்தஸ்து. டார்சி லிடியாவுக்காகப் பேசிய பொழுது அவனுக்கு எந்த விவரமும் தெரியாது என்றாலும், டார்சிக்கு அக்கறை வருவதைக் கவனித்து டார்சிக்காக திருமணத்தை ஏற்றான். அவன் நினைத்தது சரி. டார்சிக்கு சகலனாகி விட்டான். பெம்பர்லியைப் பெற அவன் ஆழ்ந்து விரும்புவது வேறு வகையில் பலித்தது. டார்சி செய்தது பெரிய காரியம். கெட்ட பெயர் வந்தபின் மற்ற பெண்களை எவர் திருமணம் செய்வார்கள் என்பது திருவுருமாறி பிங்கிலியும் டார்சியும் மாப்பிள்ளைகளாக வந்தது பெரிய காரியம். இது எப்படி நடந்தது என அறிவால், ஆராய்ச்சியால் அறிவது பெரிய காரியம். பலன் பெற்றவர் பலனை மட்டும் அறிந்தனர். 200

உறவில் உண்மை போனால் உறவு அழியும்.

ஆண்டுகளாக விமர்சனம் செய்த அறிஞர்கள் கர்வத்தைப் பற்றி பெரிய ஆராய்ச்சியைச் செய்தனர். கதையில் கண்பார்வையின் விசேஷத்தை விளக்கினார். Prejudice தப்பிப்பிராயம் செய்த விபரீதம் அலசி ஆராயப்பட்டது. ஆங்கில இலக்கியத்தில் சிறந்த நாவல் எனவும் பாராட்டப்பட்டது. இன்றுவரை அச்சிலிருக்கிறது. எலிசபெத், பென்னட்டின் குணவிசேஷங்களை இழை இழையாக ஆராய்ந்து புதுப்புது விஷயங்களை எடுத்துக் கூறினர். Pride & Prejudice சமூக எதிர்காலத்தைப் பிரதிபலிப்பது. பெண் விடுதலையைக் கூறுவது. பெண் தவறினாலும் சமூக சக்திகள் அதை நேர் செய்ய முடியும், தலை-கீழே மாற்ற முடியும், இது பின்னணியிலுள்ள சக்தி என்பவை இதுவரை குறிப்பாகவோ, சிறப்பாகவோ வெளிவரவில்லை. அதை நாம் அறிவது பெரிய காரியம். Mark Roberts வம்பை விலை கொடுத்து வாங்கிய ஏமாளி. முதல் முறை £400-க்காக ஏமாந்தான். மறுமுறை £500-க்காக ஏமாந்தான். அத்துடன் அவன் வேலையும், மாணமும், வாழ்வும் அழிந்தன. அந்நிலையிலும் வாழ்வு செயல்படும், திரும்பும், திருவுருமாறிக் காப்பாற்றும். காப்பாற்றியவனை வானுலகத்திற்கு உயர்த்தும் என வாசகர் அறிவது இலக்கியம், வாழ்வு, தத்துவம் ஆகிய துறைகளில் பெரிய காரியம். அதைக் கண்டவர் தன் வாழ்வில் விழுந்த அடியை, “இது அடியல்ல, உயரும் வழி” என நினைத்து, ஏற்றுச் சமர்ப்பணம் செய்து, நிலைமையைச் சீர் செய்து, வாழ்வை உயர்த்துவது பெரிய காரியம். அந்தப் பெரிய காரியம் நடக்க நாம் செய்யக்கூடிய பெரிய முயற்சி சிறு காரியமாக எழுவதைக் கண்டு கொள்வது பெரிய காரியம். Mark Roberts ஆங்கிலேயன். அவர்கட்கு வேட்டை, சீட்டாடுதல், குடித்தல் பொழுது போக்கு. இவை பெரிய மனிதர் செய்பவை. நாட்டில் அரசியல், இராணுவம், சர்ச் ஆகியவை பெரிய இடத்துப் பிள்ளைகட்குரியன. சர்ச்சில் பாதிரியாரானால் கிடைப்பது £70 அல்லது £50 பவுன் ஆண்டிற்கு. ஆனால் அதுவே 1000 பவுனாகவும் வரும். வருமானம் எதுவானாலும்

மனமும் உணர்வும் எல்லா நிலைகளுக்கும் உண்டு.

வேட்டைக்குப் போகக் கூடாது. திவாலாகி அமீனா ஜப்தி செய்வது எவருக்கும் அவமானம். அது பாதிரியாருக்கு நடந்தால் அவர் பாதிரியாராக இருக்க முடியாது. Mark வேட்டைக்குப் போய்த் திரும்பி வந்து ஏமாந்து அமீனா வரும் நிலைக்கு வந்து விட்டான். என்றாலும் ஆங்கிலேயனுக்கே உரிய பெரிய குணமான குறை கூறாத மனநிலையைப் பாராட்டித் தன் தவற்றை எவரைக் கொண்டும் திருத்த மறுத்தான். இந்தச் சிறிய காரியம் அமீனாவை அனுப்பும் பெரிய காரியமாகவும், Lufton-ஐ மைத்துனனாகப் பெறும் பெரிய காரியமாகவும் மாற்றிற்று. எலிசபெத் லிட்யா ஓடியதை எவரிடம் சொல்ல முடியும், எவரிடம் கூறினாலும் டார்சியிடம் சொல்ல முடியுமா? அதைச் சொல்ல வேண்டும் எனத் தோன்றிற்று. செய்தாள். அவளையும் அறியாமல் அது பெரிய காரியமாயிற்று. தெரியாமல் செய்தாலும் அது பெரிய காரியம். அதை அறிவதும் பெரிய காரியம்.

(தொடரும்...)

ஃஃஃஃஃஃஃஃஃ

ஜீவிய மணி

வீட்டைச் சுத்தம் செய்தால் பணம் வரும், நல்லது நடக்கும் என்பது அன்பர்களுடைய அனுபவம். வீட்டைச் சுத்தம் செய்வதற்கும், பணம் வருவதற்கும் உள்ள தொடர்பு சூட்சுமமானது (Subtle); கண்ணுக்குத் தெரியாத ஒன்று. அப்படி நடக்கும்பொழுது அது வியப்பளிக்கிறது. வாழ்க்கை ஒருவனுக்கு செல்வத்தைக் கொடுக்கத் தேவையான நிபந்தனை அது. சுத்தம் செய்தவுடன், வாழ்க்கை செயல்பட ஆரம்பிக்கிறது. சுத்தத்திற்குரிய செல்வத்தை அளிக்கிறது. வீட்டின் சுத்தம் வாழ்க்கையில் எதிரொலிக்கிறது. ஒரு பெருந்தொகையைக் குறிப்பிட்ட நாளுக்குள் கொடுக்க வேண்டிய நிபந்தம் ஏற்பட்ட நிலையில் வேறு வழியே தெரியாதபொழுது, சுத்தம் செய்துதான் பார்ப்போம் என்று கடையைத் தீவிரமாகச் சுத்தம் செய்தவருக்கு, அது முடிவதற்குள் தேவைப்பட்ட தொகை எதிர்பாராமல் கிடைத்தது ஒரு நிகழ்ச்சி.

தானறியும் சூழ்நிலை தனக்குக் கட்டுப்படும்.

அஜெண்டா

Agenda 9

அன்னை கூறுகிறார். “எல்லாப் பக்கங்களிலிருந்தும் என்னைக் கேட்கிறார்கள். (அனைவரும் அப்படியிருக்கிறார்கள்) உண்மையெனில் என்ன? நீங்கள் உண்மையைப் பற்றிப் பேசும்போது என்ன கூறுகிறீர்கள்?”

“உண்மை, சத்தியம் என்பதை விளக்க வேண்டும் (Offer a mental definition) எனக் கேட்கிறார்கள்.

மனம் உண்மையை விளக்க முடியாது. அதுவே கருவான விஷயம்.

யார் கேட்பதும் மனம் எழுப்பும் கேள்வியாகும்.

உண்மைக்கு உருவம் தர முடியாது. அதை விளக்க முடியாது, ஆனால் உண்மை சித்திக்கும்.

உண்மைக்குத் தன்னை அர்ப்பணம் செய்தவர், அதை வாழ்வில் வெளிப்படுத்த நினைப்பவர், உண்மைக்குச் சேவை செய்ய விரும்புவவர், ஒவ்வொரு நிமிஷமும் என்ன செய்ய வேண்டும் என அறிவார். அது நேரடி ஞானம் போன்றதாகும். அது (revelation) ஞானோதயம் போன்றது. (சொல்லைக் கடந்தது. ஆனால் சிலசமயம் சொல்லாலும் கூறப்படுவது). ஒவ்வொரு நிமிஷமும் அந்த நிமிஷ உண்மையைக் கூறும். அதுவே ஆர்வம் தருவது. “உண்மை”யைத் தெளிவாக விளக்கிக் கூறும்படி கேட்கிறார்கள். பிரித்துத் தெளிவுபடுத்தி விளக்கிக் கூறும்படி கேட்கிறார்கள். அப்பொழுது அது நிலைபெறும். அது சரி, ஏற்படையது. அதன்பின் (seeking) தேடவில்லை! அதை ஏற்று இதுவே உண்மை எனப் பிரகடனப்படுத்தலாம். உண்மை நிலைபட்டாகி விட்டது.

தானே நடப்பது ஆன்மாவுக்காக நடப்பது.

எல்லா மதங்களும் அதையே செய்தன. உண்மையை ஒரு (dogma) சட்டமாக்கினர். ஆனால் அது உண்மையில்லை.”

உண்மை ஓரிடத்தில் மலர்ந்தால், உள்ளம் நிறையும். சூழல் இனிக்கும், கனக்கும். அதிகமான பேர் திடீரென வருவார்கள். அனைவர் முகமும் மலர்ந்து பிரகாசிக்கும். 3 நாட்கள் அழைப்பு செய்தது போலிருக்கும். மையத்தில் உண்மை எழுந்தால் வாரம் ஒருமுறை வருபவர் தினமும் ஒருமுறை வருவார்கள். எதைப் பேசினாலும் இனிக்கும். பேசாவிட்டாலும் மனம் இனிக்கும். எதைச் சாப்பிட்டாலும் சுவையாக (ரஸா) இருக்கும். மேலேபடும் காற்று இனிமையாக வருடிக் கொடுப்பதாக உணர்வோம். வெற்றி, பெரும் பணம் தராத மகிழ்ச்சியை உள்ளிருந்து எழுப்புவது உண்மை. அத்தைமடி மெத்தையென அறிந்து படுத்த குழந்தை அதை விட்டுத் தாவி இதை (உண்மை) நாடும். உண்மை அன்னை உறைவிடம்.

o~o

ஜீவிய மணி

பக்தருக்கு இருக்கும் பிரச்சனை சமயத்தில் பக்தருக்கே தெரியாது. அல்லது ஒரு பிரச்சனை ஓரிரு நாள் கழித்து வர இருக்கும். அது பக்தருக்குத் தெரிய முடியாது. அதுபோன்ற சமயங்களில் நாளைக்கு வரும் பிரச்சனையைத் தீர்க்க, பிரச்சனை வந்தபின் எதை நாம் நாடுவோமோ, அதை அன்னை இன்றே நமக்கு அனுப்பி வைப்பார். “நல்ல வேளை இது வந்தது. இது இல்லையென்றால் நாம் என்னாவது? தெய்வ சங்கல்பம். முன் கூட்டியே தெய்வம் காப்பாற்றி விட்டது” என்று சொல்லும் வகையில், பிரார்த்தனை செய்யாத பிரச்சனைகளை அன்னை தீர்ப்பதுண்டு.

பிரம்மத்தைக் கண்டவர் சிருஷ்டியை அறியவில்லை.

The Life Divine – Outline

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

முன் பக்க எண்களைக் குறிப்பிட்டு சில விளக்கங்களை எழுதுகிறேன்.

1. நமக்கு மனம், வாழ்வு, உடல் என மூன்றாகத் தெரிபவை அனைத்தும் இவ்விளக்கப்படி வாழ்வாகும். வாழ்வு என்றதன் பகுதிகள் மனமும், உடலும். சித்-சக்தி எழுப்பும் சக்தி வாழ்வு. அதன் பகுதிகள் மூன்று: மனம், வாழ்வு, உடல்.
2. நமக்கு அணு உடல், மனிதன் மனம். ஆனால் இங்கு அணு, மனிதன் என்ற இரு முனைகட்குட்பட்ட அனைத்தும் வாழ்வெனக் கூறப்படுகின்றது.
3. அணுவுள் அனைத்தும் (சலனமும், பொருளும்) மறைந்துள்ளன.
4. மறைந்தவை வெளிவருவது பரிணாமம். பரிணாமத்தால் அணு உயிர் பெறுகிறது.
6. இது அடிப்படையான கருத்து.
9. வாழ்வின் செயல் உடலை உற்பத்தி செய்கிறது. உடல் ரூபமுடையது. உடலை உற்பத்தி செய்து, ஆதரித்து, காப்பாற்றி, அழித்து, மீண்டும் உற்பத்தி செய்வது வாழ்வு.
12. உணர்ச்சி, நரம்புணர்வு, பிராணன் மூன்றும் ஒன்றையே குறிக்கும். நாம் அவற்றைப் பொதுவாக சக்தி, தெம்பு எனக் கூறுவோம்.
13. மனத்திலிருந்து உயிருக்கும், உடலுக்கும் சக்தி பரிமாறுகிறது.

ஒரு பொருளைப் பயன்படுத்தலாம், செய்யலாம், திருவுருமாற்றலாம்.

25. மீண்டும் இக்கருத்து வலியுறுத்தப்படுகிறது.

26-27. இந்நிலையில் மனம் உற்பத்தியாகிறது, பொருள் திரண்டு சேர்கிறது. நாம் கூறும் வாழ்வெனும் சக்தி அவையல்ல என்கிறார்.

28. இது பொருள் (substance) உற்பத்தியாகும் வழி.

36. இது மனம் உற்பத்தியாகும் வழி.

(தொடரும்)

ॐॐॐॐॐ

ஜீவிய மணி

இலட்ச ரூபாய்க்கு வாங்கிய ஒரு மெஷின் தொடர்ந்து 3 வருஷம் தொந்தரவு செய்தது. திடீரென்று அது தொந்தரவு கொடுப்பதை நிறுத்தி, ஒழுங்காக வேலை செய்ய ஆரம்பித்தது அனைவருக்கும் புதிராக இருந்தது. கடன் வாங்குவது சரியில்லை; சரியேயில்லை என்ற கொள்கையுடையவர் அக்குடும்ப முக்கியஸ்தரில் ஒருவர். அந்த மெஷின் ரிப்பேரானபோது கடன் வாங்கியதால்தான் அது ரிப்பேராகி விட்டது என்று அவர் தம் மனதுக்குள் கருதினார். வெளியில் சொல்லத் தயங்கினார். கடனுக்கு வாங்கிய மெஷின்னெல்லாம் ஓடவில்லையா என மற்றவர்கள் கேட்பார்கள் என்று தயக்கம். மெஷின் வேலை செய்ய ஆரம்பித்தவுடன் அவருக்குத் தெளிவாகப் புரிந்தது ஒன்று. அந்த மாதம்தான் மெஷின் கடன் தீர்ந்தது. மேலும் அவருக்குப் புரியவில்லை. எல்லோரும் கடனுக்கு மெஷின் வாங்கினால் ஓடுகிறதே என்ற கேள்வி அவருக்கும் இருந்தது. கடன் தவறு என்று நினைப்பவர் கடன் வாங்கி மெஷின் வாங்கினால் அது ரிப்பேராகிறது. மற்றவர்களுக்கு அந்தச் சட்டம் கிடையாது. குடும்பத்தில் முக்கியஸ்தராக இருப்பதால் இவருடைய எண்ணம் மெஷினைப் பாதிக்கிறது.

ஹாஸ்யம் கற்பனைக்குச் சிருஷ்டித்திறனை அளிக்கும்.

மனித சுபாவம்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

ஆரம்பம் (initiative):

ஆரம்பம் என்றால் beginning என்பதைக் குறிக்கும். இது நடைமுறை. இங்கு சொல்வது ஒரு காரியத்தைத் தொடங்க முனைந்து நின்று முதலாகச் செயல்படுவதை ஆரம்பம் என்கிறோம். இது ஆன்மீகப் பாஷை. Beginning என்பது பலர் செய்வதை முதலில் செய்வதாகும். ஆரம்பம் என்பது இதுவரை நாம் செய்யாததை, இப்பொழுது ஆரம்பிப்பதாகும்.

நம்முள் செயல்களை ஆரம்பிக்கும் உரிமை ஆன்மாவுக்கே உண்டு. அதுவே திருவுள்ளம். திருவுள்ளத்தின் உரிமையை நாம் பறித்துக் கொள்வதே நம்முடைய ஆரம்பம். அடுத்த கட்டத்தில் அறிவில்லாத காரியத்தை ஆரம்பிக்கிறோம். தவறான காரியத்தை ஆரம்பிக்கிறோம். கடமையால் ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டியதை, ஆசையால் ஆரம்பிக்கிறோம். உயர்ந்த உரிமையைத் தாழ்ந்த உணர்வு பறித்துக் கொள்வதே நடைமுறையில் ஆரம்பம் எனப்படும். அந்த ஆரம்பமில்லாதவன், தொடர்ந்து உயர்வான். எந்த ஆரம்பமில்லாதவன், ஆன்மீக உயர்வு பெறுவான். யோக பாஷையில் அவனைச் சர்வ ஆரம்பப் பரித்தியாகி என்பார்கள். நம்முள் சர்வகாரியங்களையும் ஆரம்பிக்கும் திறனை இழந்தவன் அவன் என்பதாகும்.

நம்பக்கூடிய மனிதர்:

இவரை நம்பலாம், அவரை நம்ப முடியாது என்று நாம் சொல்வது reliability என்பது. இதனுள் உறுதி, நாணயம், நேர்மை சேர்ந்துள்ளது. எவரை நம்பலாம், எவரை நம்பமுடியாது என்பதற்குச் சில அடையாளங்கள் உண்டு.

ஆசையை மறுத்துப் பெற்றதை அனுபவிக்கும் ஆசையும் சரியில்லை.

நம்பிக்கைக்குரியவர்கள்:

- பிறர் நாணயம், திறமை, நேர்மையை ஏற்றுப் போற்றுபவர்.
- உன் விஷயத்தில், உன் உணர்ச்சியில் பங்கு கொண்டு உன் பக்கம் பேசுபவர்.
- அவர் மனம் உன் பக்கமிருக்கும்.
- உன் விஷயத்தில், உன்னை போலவே, அவருக்கு ரோஷமிருக்கும்.
- உனக்காக உன்னை விரும்புபவர்.
- உன்னைப் பிடிக்காதவரை வெறுப்பவர்.
- உன்னை விரும்புபவர்களை விரும்புபவர்.

நம்பிக்கைக்குப் பரத்தீரவில்லாதவர்:

- போற்ற வேண்டிய நேரங்களில் மௌனமாக இருப்பவர்.
- தன்னையறியாமல் உன் எதிர்க்கட்சியை ஆதரிப்பவர்.
- உன் எதிரி பக்கம் மனமுள்ளவர்.
- உன் எதிரிக்காக ரோஷமுடையவர்.
- உன் எதிரியின் குறையைக் கண்டுகொள்ளாதவர்.
- உன் எதிரி உனக்கிழைக்கும் தீங்கு சரி என நினைப்பவர்.

நெடுநாட்களாகப் பழகியவர், உடன்பிறந்தவர், பெற்றோர், பிள்ளைகள், கணவன், மனைவி ஒரு காலத்தில் நாம் எதிர்பார்க்காமல் நமக்குத் துரோகம் செய்தால், சற்று நினைவுபடுத்திப் பார்த்தால் அவர்களுடைய பழக்கத்தில் மேற்கண்ட நோக்கமிருந்திருப்பது தெரியும். இந்தக் கோணத்தில் நம்முடன் நெருங்கியவர்களைக் கணித்தால் யார் நம்பிக்கைக்குரியவர், எவரை நம்பக் கூடாது என விளங்கும்.

வெற்றிக்கு இறைவனும், தோல்விக்கு நாமும் காரணம்.

இக்கணிப்புப்படி நாம் நம்மைச் சோதனை செய்தால் எந்த அளவுக்கு நம்மைப் பிறர் நம்பலாம் எனத் தெரியும். அதுவே நமக்குப் பயன்படும் ஆராய்ச்சி.

நாம் நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமானபின், மற்றவர்கள் எப்படிப்பட்டவர்கள் என்பது நமக்கு இரண்டாம்பட்சம். ஏனெனில் நமக்குரியவர்களே நம்மிடம் வருவார்கள். நம்ப முடியாதவர்கள், கொஞ்சம் கொஞ்சமாக நம்மைவிட்டு அகன்று விடுவார்கள். அன்னையின் நம்பிக்கைக்குரியவராகிவிட்டால், நம்பமுடியாதவர் நம்மிடம் வருவதே அரிது. அன்னையின் நம்பிக்கைக்கு உரியவராவதற்கு நாம் அன்னையை மட்டும் நம்ப வேண்டும். நம்பிக்கை மலையை நகர்த்தும் என்பது ஏசுபிரான் வாக்கு. அன்னையை மட்டும் நம்பக்கூடியவராக நாம் மாறியதற்கடையாளமாக நம்ப முடியாத காரியமும் நம் வாழ்வில் நடக்கும். நம்பவே முடியாத காரியம் நம் வாழ்வில் நடந்தால், நமக்கு அன்னை மீது முழு நம்பிக்கை வந்து விட்டது என்றாகும். மனம் அறிவால் செயல்படுவதற்குப் பதிலாக நம்பிக்கையாலேயே செயல்பட முனையும். எவர் மனத்திலும் ஆண்டவன் இருக்கிறான். மனிதனை ஆண்டவனிலிருந்து பிரித்து மற்றவர் மனத்திலுள்ள ஆண்டவனை நம்ப ஆரம்பித்தால், முழு நம்பிக்கை பிறக்கும்.

(தொடரும்)

☪☪☪☪☪☪

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

வாழ்க்கை இயற்கைக்கு உட்பட்டது. விஞ்ஞான அறிவால் மனிதன் இயற்கையைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக வென்று வருகிறான். அந்த அளவில் வாழ்க்கை அவன் பிடியில் வந்துவிட்டது. அதற்குப் புறம்பான துறைகளில் மனிதன் வாழ்க்கையின் பிடியிலிருக்கிறான். விஞ்ஞானம் இயற்கையை மனிதன் பிடியில் கொண்டுவருவதுபோல், வாழ்க்கை நியதிகளின் ஞானம் வாழ்க்கையை மேலும் மனிதன் பிடியில் கொண்டுவர முடியும்.

புறத்தைக் கருதினால் அகம் இருளும்.

நெஞ்சுக்குரிய நினைவுகள்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

நடைமுறை

அன்றாட செயல்களில் சிறியதானாலும் முக்கியமான ஒன்றை எடுத்துக் கொள்வது நல்லது. மிகச் சிறியதானாலும் சட்டம் ஒன்றே என்பதால் அதுவும் போதும். சாப்பிட்டபின் கையலம்புவது அது போல் ½ நிமிஷ சிறிய வேலை. எவ்வளவுக்கெவ்வளவு சிறியதோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு முயற்சி பெரியதாகும். நாம் செய்வதில்லை. சிறிய முக்கியமான செயலுக்கு, உதாரணமாக ஸ்கூட்டரைச் சுத்தமாக வைத்துக் கொள்வதைச் சொல்லலாம். கையலம்பி, துடைப்பதில் நுணுக்கமான கருத்தாக இருப்பதைவிட ஸ்கூட்டரைச் சுத்தம் செய்வது சுலபம். கையலம்ப 220 மில்லி தண்ணீர் தேவையெனில் இன்று நாம் 1 ½ லிட்டர் செலவு செய்வோம். 1½ லிட்டரை 220 மில்லிக்குக் கொண்டு வந்தால் கை சுத்தமாக இருக்காது. இரண்டையும் செய்யும்முன் பல வருஷம் ஓடிப்போகும். உஷாரானவர் ஓரிரு நாளில் செய்து முடித்து விடுவார். அதைச் செய்து அகலும் பொழுது tap ஒழுகுவது தெரியும். நாம் ஒன்றைக் கவனித்தால் அடுத்தது தவறும். மூன்றையும் கவனமாக, நிதானமாக, செய்து முடித்தால், சமையலறையில் பாட்டில் கீழே விழும். உடையாதது அருள். உடைந்தால் வீட்டில் உள்ள அத்தனை energy-யையும் எடுத்துக் கையலம்பினோம் எனத் தெரியும். கையைக் குறைந்தபட்ச நீரில் tap ஒழுகாமல் அலம்பித் துடைத்த பின், வீட்டில் ஓரிழை சூழல் உயர்வது நாம் கீழிருந்து மேலே வந்ததாகும். அத்தனையும் நல்லபடியாக முடிந்தால் கைதுடைத்த napkin அழுக்காக இருப்பது கண்ணில் படும். அதையும் சரி செய்யச் சொல்ல வேண்டுமென முடிவு செய்தால் அதை Silent will எவரையும் கேட்காமல், மெளனத்தால் சாதிக்க வேண்டும். இதற்குள் நாள்

குறை கூறுவது அகந்தை வளர உதவும்.

முடிந்து விட்டது போலிருக்கும். சரி, எல்லாம் சரியானால், இப்படியே போனால் நாள் முழுவதும் செயல்பட மலை போல் எனர்ஜியும், முயற்சியும், பொறுமையும் வேண்டும் என நினைத்தாலே எரிச்சல் வரும். இத்தோடு நாள் முடிந்து விடும். அடுத்த முறை கையலம்புவது 10 அல்லது 15 நாட்களுக்கு நினைவு வராது. பெருமுயற்சிக்குப் பெரிய அளவு தெம்பு வேண்டும் என்பதால் ஆழத்தில் சுபாவம் அனைத்தையும் மறக்கச் செய்யும். சுபாவம் விரும்பி பெரு முயற்சியை ஏற்று அப்படிச் செயல்பட ஆசைப்படுவது யோகத்தகுதி. ஒரு மனிதனுடைய முயற்சி உலகைக் காக்கும் எனில் ஒரு மனிதனுக்கு உலகத்து எனர்ஜி முழுவதும் வர வேண்டும்.

வாழ்வில் 100 அல்லது 200 சிறிய பெரிய முக்கிய காரியங்கள் உள். மிகப் பெரியதாக 10 அல்லது 20 உண்டு. திருமணம், சம்பந்தம், கம்பெனி ஆரம்பிப்பது போன்றவை மிகப் பெரியவை. இரவில் தோட்டத்துக் கதவைச் சாத்துவது, Gas ஆர்டர் செய்து பெறுவது, பணம் கொடுத்து வாங்குவது, பீரோவைத் திறந்து பொருள்களை எடுப்பது போன்றவை 100 அல்லது 200 உண்டு. அளவுகடந்து சிறியவை 500 உண்டு. காலில் செருப்பு மாட்டுவது, கையெழுத்துப் போடுவது, தலை வாருதல், பேனாவை மூடி பையில் வைப்பது போன்றவை 500 உண்டு.

ஒரு காரியத்தில் சமர்ப்பணம் முழுமைப் பெற்று, பூரணமாகி, நிரந்தரமாவதைக் கூறினேன். நிரந்தரம் எனில் நாம் கையெழுத்துப் போடுவதில் ஸ்பெல்லிங் கூட்டுவதில்லை. உங்கள் தகப்பனார் பெயர் என்ன என்பது எப்போதாவது ஒருதரம் எழும் கேள்வி. தாயார் பெயரைக் கேட்கும் சந்தர்ப்பம் அரிதினும் அரிது என்றாலும் அவை தயக்கமற்ற திறமையுடன் பதில் கூறப்படுபவை. தத்துவ ரீதியில் அவை ஆழத்தில் அர்த்த புஷ்டியுடன் நிலையாக நிரந்தரமாக நம்முள் இருப்பவை. Subconscious ability that knows no failure. ஒரு காரிய சமர்ப்பணம் அதுபோல் உள்ளே

ஆசையழிந்தால் ஜீவியம் மலரும்.

நிரந்தரம் பெற வேண்டும். அப்படி நிரந்தரம் பெறுவது யோக வாயில் திறப்பதாகும். அது அடுத்த காரியத்திற்குப் போவது MLA அடுத்த கட்டத்தில் மந்திரியாவது போலாகும். சுமார் 20 காரியங்களை ஒவ்வொரு நிலையிலும் விளக்கமாக எழுதினால் கட்டுரை நூறு பக்க புத்தகமாகும்.

யோக பாஷையில் மீண்டும் ஒரு முறை கூறினால் பகவான் தனக்கே உரிய பாணியில் புனைந்த சொற்சித்திரம் Perfect Perfection. பூரணம் பூர்த்தியாகி செறிந்த நிறைவுள்ள சிறப்பாகும். ஒரு அன்பர் இதுபோல் முதல் வாயிலைத் திறந்து, மூன்று நிலைகளிலும் அவ்வாயிலை மீண்டும் திறந்து ஒவ்வொரு நிலையிலும் உள்ள செயல்களைப் பூரணப்படுத்த முயல்வது கடல் நீரை வாளியால் முகந்து வீட்டிற்குக் கொண்டு வருவது போன்றது. கடலை அப்படி வடிப்பது முடியாது என்றாலும் அது அவசியம். இது எல்லா துறைக்குமுள்ள தவிர்க்க முடியாத நிபந்தனை. அங்கும் அன்னைக்குரிய சிறப்புண்டு.

- Industry தொழில், சங்கீதம், கிரிக்கெட், டென்னிஸ், பைனான்ஸ், படிப்பு துறைகளில் உலகப்பிரசித்தி பெற்று விருது பெற்றவர் அனைவரும் பல ஆண்டுகள் முயன்று வெற்றி பெற்று வாழ்நாள் முழுவதும் அதைக் காப்பாற்ற முனைவதைக் காணலாம். அரசியல் சிறந்த உதாரணம்.

அன்னைக்குரிய சிறப்பு:

சட்டம் இருவருக்கும் ஒன்றே. வாழ்வில் ஐம்பது ஆண்டுகளின் பலன் அன்னையில் ஐந்து ஆண்டில் வரும்.

வாழ்வுப் பலன் சாகித்திய அகாடமி பரிசாகும். அதே முயற்சிக்கு அன்னை பலன் நோபல் பரிசாகும்.

பரிசு, பலன், பிரபலம் இவற்றைக் கருதுபவர் வாழ்வுக்குரியவர். அவற்றைக் கருதாதவர், கருதும் மனநிலையை

நிலைப்பட்ட மனம் தூய்மையடைந்து மோட்சம் பெறும்.

இழந்தவர் யோகத்திற்குரியவர். எந்தச் சிந்தனையுமின்றி செய்வது யோகம்.

- மீண்டும் மீண்டும் வலியுறுத்தும் கருத்து Perfection. சிறப்பு எந்தச் சிறிய செயலிலும் எய்துவது இயலாது. எய்தினால் நிலைக்காது. நிலைத்தால் நீடிக்காது. எய்த முயற்சி வேண்டும். நிலைக்க நிதானம் வேண்டும். நீடிக்க பக்குவம் வேண்டும்.
- 10-ஆம் முறையாகக் கூறுவது முன் வைத்த காலை பின் வைக்கக் கூடாது. முன்னேற்றத்தை விட பின்னேற்றத்தைத் தடுப்பது அவசியம்.
- சிறிய காரியத்தில் சமர்ப்பணம் பலித்தால் அடுத்தடுத்த பெரிய காரியங்களில் சமர்ப்பணம் பலிக்கவே பலிக்காது. ‘‘நமக்கு அவ்வளவுதான் போலிருக்கிறது’’ எனத் தோன்றும். எளியவன் MLA ஆவதில்லை. ஆனால் ஒரு பீரியடுடன் அவனை விட்டு அது விலகுவதுண்டு. சமர்ப்பணத்திற்கு அந்த அம்சமும் உண்டு.

(தொடரும்)

ॐॐॐॐॐॐ

சென்னை, காந்தி மண்டபத்தில் தியானக்கூடல்

இந்த மாதம் 10/03/2019 இரண்டாம் ஞாயிற்றுக் கிழமை அன்று அடையாறில் உள்ள காந்தி மண்டபத்தில் காலை 9.30-க்கு நடைபெற இருக்கும் தியானக்கூடலில் அனைத்து அன்பர்களும் கலந்து கொண்டு பயனடைய வேண்டுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

அன்னை பிறந்த நாள் அனைவரும் பிறந்த நாளாகும்.

பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தரின் ஆன்மீக சிந்தனைகள் - பாகம் 5

மூலம்: ஸ்ரீ கர்மயோகி
சொற்பொழிவு: திரு. M. ஜெகன்நாதன்
சொற்பொழிவாற்றிய தேதி : 17.09.2017

1. ஏழ்மையை அழித்து விட்டோம் எனக் கனவு காணாதே. அதனால் மனிதனும், சமூகமும், சிரமங்களிலும் பிரச்சனைகளிலுமிருந்து விடுதலை பெற்றன என நினைக்காதே. இது ஆரம்ப நிலைக்குரிய சிறிய அவசியம். அகத்திலுள்ள ஆத்மா குறையுடையதாக இருக்கும்வரை புறத்தில் புரட்சி, குழப்பம், சலனமிருந்தபடியிருக்கும்.

பசி, பட்டினி பரவலாக உள்ள நாட்டில் ஏழ்மை அழிந்தால் மனிதப் பிரச்சனைகள் அழியும் என நினைப்பது இயல்பு. மேல் நாடுகளில் ஏழ்மை ஏற்கனவே அழிந்து விட்டது. அங்கு மனிதர்கள் சந்தோஷமாக இருக்க முடிகிறதா? வேறு பிரச்சனைகள் அவர்கட்கில்லையா? சந்தோஷம் அனுபவிப்பது ஆத்மா. அது உள்ளே சுமுகமாக இருந்தால் புற வாழ்வு அமைதியாக, பிரச்சனையற்று, சந்தோஷமாக இருக்கும். ஆத்மாவுக்குச் சுமுகம் இல்லாதவரை சந்தோஷம் வாழ்வில் எழ முடியாது. ஏழ்மை கடுமையானது. பார்க்கச் சகிக்காது. மேல் நாட்டார் இந்தியா வந்தால் இங்குள்ள ஏழ்மையைப் பார்க்கப் பொறுக்காமல் உடன் திரும்புவதும் உண்டு. ஏழ்மை ஏன் வருகிறது? மண் வளமாக இல்லாவிட்டால், தண்ணீர்ப் பஞ்சமிருந்தால், மனிதன் சோம்பேறியானால், சுய மரியாதை இல்லாதவனானால், நாட்டில் ஏழ்மை வளரும். முஸ்லீம் இராஜஜியம் ஏற்படும்முன் இந்தியா வளமான நாடாக இருந்ததால்தான் எல்லா நாடுகளும் இந்தியாவை நோக்கி வந்தன. ஆரம்ப காலத்தில் விவசாயம் நாட்டை வளமாக்கியது. பின்னர் வியாபாரம் வந்து, பணம் பெருகி நகர வாழ்வு பரவி பிறநாடுகளைக் கவரும் அளவுக்குப் பொன்னும் மணியும்

மனம் திறந்து பேசுவது மனம் மகிழ்ந்து இணைவதாகும்.

வைரமும் கோவில்களிலும் அரண்மனைகளிலும் தாண்டவமாடியது உலகில் பரவி அதைப் பெற முஸ்லீம்களும், போர்ச்சுகீஸ், ஸ்பெயின், டச்சு, பிரான்ஸ், ஆங்கிலேயர் இங்கு வியாபார நிமித்தமாக வந்தனர். வெடி மருந்தும், துப்பாக்கியும் அவர்களை வலுவுடையவராக்கியது. கொஞ்சம் கொஞ்சமாக வியாபாரம் மாறி அவர்கள் நாட்டை ஆள ஆரம்பித்தனர். மேல் நாட்டாரின் வலிமை, திறமை, நேர்மையைக் கண்டு வியந்தனர் இந்தியர். *வியந்தவர் நாளடைவில் அடிமையாயினர்.* அவர்களைப் போல வாழ இந்தியர் விரும்பியதால் சுயமரியாதை குறைந்து அடிமை மனப்பான்மை எழுந்தது. உடையிலும், உணவிலும், நடையுடை பாவனையிலும் அவர்கள் நமக்கு முன்மாதிரியாயினர். ஆங்கிலம் நாட்டில் பரவி பெருமை பெற்றது. கல்வி அவர்களால் பரவியது. ரயில், தபால் நாட்டை இணைத்தது. நாட்டில் அராஜகம் அழிந்து அமைதி நிலவியது. நம் சிற்றரசர்கள் நிலத்தில் விளைவதில் ஆறில் ஒரு பங்கு தீர்வை விதிக்க ஆரம்பித்து மூன்றில் ஒன்றாக்கி பாதியை முக்காலாக்கிக் கொடுமை செய்தனர். ஆங்கிலேயன் 1/6 பாகம் என விதித்தான். கடுமை, கொடுமை செய்யவில்லை. நீர்ப்பாசன வசதிகளை அளவு கடந்து பெருக்கினான். பரோடா மகாராஜா தமிழ் நாட்டு நீர்ப்பாசன வசதிகளைக் கண்டு அவர் நாட்டை மாற்றி அமைத்தார். *மனிதனுக்கு மனிதத்தன்மை போய் அடிமை மனப்பான்மை ஏற்பட்டு விட்டது.* 64 சாத்திரம் எழுதிய நாட்டில் அறிவை மக்களிடமிருந்து வந்தது. ஏழ்மையைத் தலைவிதியென ஏற்றனர். சுதந்திரம் தேவை என்ற உணர்வும் நாளடைவில் குறைந்து அன்னிய ஆட்சியில் பெருமை கொண்டனர். ஆத்மா வளர்ந்த நாட்டில் ஆத்மா இருண்டது. இதற்கெல்லாம் உலகம் உய்யும் பெரிய காரணங்களிருப்பதாக பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தர் கூறுகிறார். 700 ஆண்டுகள் அடிமை வாழ்வு போரின்றி விடுதலை பெறும் எனவும் மகான்கள் நம்பினர், கூறினர். ஆனால் நாட்டில் பஞ்சம் வந்தது, 12 ஆண்டு வறகடம் எழுந்து மக்கள் ஊரை விட்டு ஏகினர். அதனால் சோறு கண்ட இடம்

உலகத்திற்கு நல்லதைத் தனக்கு நல்லதாக
மனிதன் கொள்கிறான்.

சுகம் என்ற நம்பிக்கை பரவியது. *நாம் உலகில் உயர்ந்த நாகரீகமாக கீதை, வேதம், உபநிஷதம், குறள் எழுதிய காலத்தில் ஆடுமாடுகளாக வாழ்ந்தவர் உழைப்பாலும், உள்ளுணர்வாலும், அறிவின் வீச்சாலும் உலகை ஆளும் மக்களாக மாறி நம்மையே ஆளவந்தார்கள்.* தாழ்வு ஏற்பட்டு தாழ்வு மனப்பான்மை நிலைத்தது. ஏழ்மையே வரப்பிரசாதமாயிற்று. ஏழ்மை போகும் என்றோ, போக வேண்டும் என்றோ நினைக்க முடியாத அளவுக்கு நிலைமை மாறியது. *ஏழ்மை போகாது, போகக்கூடாது எனவும் தலைவர்கள் நினைக்குமளவுக்கு நாடு சீரழிந்தது.* பஞ்சம் பெருமளவில் வர இருப்பதை ஐ.நா. எடுத்துக்காட்டியபொழுது 1963-இல் பஞ்சத்தின் கொடுமையைக் கண்ட நாட்டின் ஆத்மா விழித்து அதைப் பசுமைப்புரட்சியாக்கியது. *எதிர்காலம் ஏற்றத்திற்குரியது.* இந்திய விடுதலை ஆசிய விடுதலையானது மண் பெற்ற சுதந்திரம். இரண்டாம் உலகப்போரில் அமெரிக்கா இங்கிலாந்தைக் கட்டாயப்படுத்தி காலனி நாடுகளை ஒரு சொல்லால் விடுவித்தது ஒரு அதிசயம். சைனாக்காரன் படையெடுப்பு ஒரு சொல்லுமில்லாமல் மறைந்தது சூட்சும அதிசயம். பஞ்சம் பசுமைப்புரட்சியானது அறிவு ஆழத்தில் பிறந்த அற்புதம். உலகெங்கும் இந்திய குருமார்கள், ஹடயோகம், T.M. (Transcendental Meditation) பரவி கோடிக்கணக்கான மக்கள் இந்தியப் பெருமையை அறிய முயல்வதில் சாரமில்லையெனினும், Sri Aurobindo or Adventure of Consciousness என்ற சத்பிரேம் நூல் ஏராளமான மொழிகளில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு உலகம் பகவானையும் அன்னையையும் அறியும் நேரம் வருவதாலும் *இந்தியா ஜகத்குருவாகும் என்ற நம்பிக்கை துளிர்-விடுகிறது.* அதன் சாயலாக மனிதன் விழித்து ஏழ்மை அழிய ஆரம்பித்து விட்டது. ஆத்மா நேரானால் அனைத்தும் நேராகும் நேரம் வருகிறது.

(தொடரும்)

ॐ

விஷயம் முடியுமிடத்தில் வேலையை ஆரம்பிக்க வேண்டும்.

வீடுதோறும் தியான மையம்

வித்யா ரங்கன்

Silent will

பூமியில் சக்தியே எதுவும் எங்கும் எல்லாமுமாக உள்ளது. அதன் அருளாடலே இவ்வானந்த உலகம். அச்சக்தி உலக வாழ்வை வெற்றி கொள்ளும் யோகக்கனலும், வீறு கொண்ட ஆற்றலும், அக நிறைவும் தரவல்லது. சத் புருஷன் என்பது லைப் டிவைனில் ஒரு முக்கியமான அத்தியாயம். அகந்தையினின்று விலகி உலகை விழிப்பான கண்களால் ஆர்வமாகக் கண்டால் ஹிருதய சமுத்திரமான சக்தி புலப்படும் என அத்தியாயம் கூறுகிறது. அகந்தையழிந்த நேரம் தன்னுள் உறையும் உறுதியில் உள்ளாணர்வு சேகரமாகி நிலைப்பட்டவருக்குச் சத் புருஷன் சித்திக்கும். எல்லா உயிர்களுக்குள்ளும் உயிராக இருப்பது அந்த இறைப்பொருளே. அந்த இறைப்பொருளின் சக்தியே புறத்தில் இயற்கையாகி, வாழ்வாகி உள்ளது.

இயற்கை இறைவன் ஓரவஞ்சனையற்ற சமநோக்குள்ளவன். அவன் தனது படைப்புகளில் அதனதன் தேவைக்கு ஏற்றதைச் செய்திருக்கிறான். ஆலமரத்திற்குச் சிறிய கனிகளை வைத்திருக்கிறான். பெரிய கனி வைத்தால் என்ன? அது காற்றில் அலைந்து விழுந்துடைந்து, கீழிருக்கும் உயிர்களை காயப்படுத்தும். பூசணிக்கொடி தரைமீதே படர்வதால், அதற்குப் பெரிய காயைக் கொடுத்திருக்கிறான். ஞாலத்தையாளும் இறைவன் அளந்து வைத்த ஏற்பாடே எல்லாருக்கும் நல்லது. பிறரைப் பார்த்துப் பொறாமைப்படாமல், உள்ள மட்டில் மகிழ்ந்து, இறைவன் வைத்த அளவில் வாழ்வது மனிதன் கடமை.

மனிதன் தானே ஆரம்பித்து தன் சக்தியைப் பிரயோகித்துச் செய்யும் எல்லாச் செயல்களும் அவனது அகந்தையின் செயல்களாகும். வெளியில் போகும் சக்தியைத் தடுத்து நிறுத்தி

ஆசை நினைவைத் தரும்.

உள்நோக்கித் திருப்புவதால் எழும் அக உறுதி (Silent will) செயல்களில் வெளிப்படும் சக்தியைவிட அதிக சக்தி வாய்ந்தது. உள்நோக்கித் திரும்பிய சக்தி உள்ளே சேகரமானால் செயல்பட வேண்டிய அவசியம் இன்றி அதிகம் சாதிக்கும்.

சக்தி (energy) என்பது வாழ்வில் எல்லா நிலைகளிலும் உள்ளது, அளவு கடந்தது, ஒழுங்குமுறையற்ற நிலையில் சுதந்திரமானது என்று காண்கிறோம். அதை ஒரு பாதையில் செலுத்தினால் அதற்கு ஒரு இலக்கு அல்லது போக்கு கிடைக்கிறது. அது Force ஆகும். அது முறைப்படுத்தப்பட்டால் அது ஒரு செயலில் செயல்திறனாக வெளிப்படுகிறது. இதையே நாம் skill என்கிறோம்.

எனவே, செயல்திறன் (Skill) என்பது ஒரு முறைப்படுத்தப்பட்ட சக்தி எனலாம். கொள்திறன் அல்லது அறிவுத்திறன் (Capacity) என்பது பல செயல்திறன்களின் சாரம் எனலாம். Talent என்பதை தமிழில் ஆற்றல் எனலாம். அது சரியாக மொழி பெயர்த்ததாகாது. ஒருவரின் முழு capacity ஒரு skill-இல் வெளிப்படுவது அவருடைய Talent ஆகும். Ability வல்லமை என்பது ஒரு துறையில் நாம் பெற்ற திறனை (capacity) பிற துறைகளிலும் வெளிப்படுத்துவது.

பென்சில் சீவுவது, பேனாவில் ink போடுவது, பேப்பர் cut செய்வது, eraser-ஐ உபயோகப்படுத்துவது, நகம் வெட்டுவது, தலை சீவுவது, உடை உடுப்பது போன்ற ஒவ்வொரு செயலும் ஒரு செயல்திறனாகும் (Skill). பென்சில் சீவுவது என்ன பெரிய வேலையா என நாம் நினைக்கலாம். பென்சில் சீவும்போது அதிகம் பேர் பென்சில் சீவும் கத்தியை உபயோகப்படுத்தத் தெரியாமல் கையை வெட்டிக் கொள்வார்கள். சில நேரம் சீவ சீவ பென்சில் உடைந்து கொண்டே வரும். பல நேரம் சீவியது பார்க்க அழகாக இருக்காது. இல்லையெனில் ஊக்கு கூராக வராது. இது போல் அதிக விஷயங்கள் பென்சில் சீவுவதில் உண்டு. முதல் முயற்சியில் சில நேரம் கூடி வரும். பல நேரம்

கருத்தின் ஆதியையும் அறிந்தால் விஷய ஞானம் பூர்த்தியாகும்.

பென்சில் திரும்பத் திரும்ப சீவ வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டு கால விரயமாகும். இது போன்ற சிறு செயல்கள் நமக்குக் கட்டுப்பாடாகும். கட்டுப்பாட்டாலும் சிறப்பாகச் செய்ய வராது. இவற்றை நாம் கண்டுகொள்வதில்லை. நம் சக்தி (energy) முறைப்படுத்தப்பட்டு அதற்கு ஒரு இலக்குக் கிடைத்தால் மட்டுமே இச்செயல்கள் பழுதின்றி நிகழக் கூடியவை.

Capacity என்பது மேற்கூறிய செயல் திறன்களின் சாரம் ஆகும். அதாவது Capacity இருந்தால் எந்த skill-உம் கடினமாக இருக்காது. சமையல் செய்வதில் பல பகுதிகள் உண்டு. ஒவ்வொரு பகுதியையும் சிறப்பாகச் செய்து சமையலை குறைவின்றி முடிக்கலாம். அதற்கு ஒரு capacity தேவை. ஒரு செயலில் பல பாகங்கள் உண்டு. அவை ஒவ்வொன்றும் தனித்தனியே சிறப்புப் பெற்றுச் செயல் உயர்ந்த கட்டத்தில் ஒன்று சேர்ந்த உயர்வான பலன் தருவது Capacity.

Talent ஆற்றல் என்பது அடுத்தது. நம் capacity முழுவதும் ஒரு செயலில், ஒரு வேலையில், Skill-இல் வெளிப்படுமானால் அது Talent எனப்படும். ஏதாவது ஒரு விளையாட்டில் தேர்ச்சி பெற்றவர் அதில் வெளிப்படும் தன் திறமையை (capacity) மற்ற விளையாட்டுகளிலும் வெளிப்படுத்தினால் அது அவருடைய talent எனலாம். விளையாட்டில் சிறந்த மாணவன் படிப்பிலும் சிறப்பெய்தினால் அவன் சிறந்த வல்லமை (ability) பெற்றவன் என ஆகும்.

மேற்கூறியவை அகத்தின் முறைப்பாட்டால் ஏற்படக் கூடியவை. Skill, Capacity, Talent, Ability என்பவை புறப் பயிற்சியால் பெறக்கூடியவை அல்ல. இது போன்ற அகத்தில் ஒழுங்கு முறைக்கான விஷயங்கள் வாழ்வில் அநேகம். இப்பயிற்சியை நாம் Mental organisation மனத்தை ஒழுங்கமைப்பது என்று கூறுகிறோம். இப்பயிற்சி நம் Personality-ஐ வளர்க்கும். அகக் கட்டுப்பாட்டால் வளரும் Personality புறத்தில் பெரிய பலன்களைச் சாதிக்கும். சிறு செயல்களைப்

ஜீவன் பரம்பொருளோடு ஐக்கியமாகும்பொழுது ஞானம் பெறுகிறது.

பொறுமையாக, பொருத்தமாகச் செய்வது மனிதனுக்கு மிகக் கஷ்டமானது. ஒழுங்கமைப்பற்ற சக்தி உந்துதல்களாக வெளிவந்து காரியத்தைக் குறைபடுத்தும். உந்துதல்களைத் தவிர்க்கும் முயற்சியில் ஈடுபடுவது சாதாரண மனிதனுக்கு மிகவும் கடினம். அதற்குப் பதிலாக புறத்தில் செயல்களை ஒழுங்குற, அழகாகச் செய்யப் பழகினால் தாமே நம் உந்துதல்கள் (urges) குறைந்து மனம் நிலைப்படுவது தெரியும். உந்துதல்கள் அகன்ற பின் எழுவது Silent Will.

ஒரு நாளில் நாம் செய்யும் காரியங்கள் ஓராயிரம் உண்டு. ஒவ்வொன்றும் ஒரு திறன் என்று கூறலாம். எதைச் செய்தாலும் பலன் ஏற்படும்படிச் செய்வது ஒருவகை. அடுத்தவர் அதில் மேலும் செய்ய வழியில்லாதவாறு நேர்த்தியாக, அறிவுபூர்வமாகச் செய்வது அடுத்தது, நம் பூரண ஈடுபாட்டால் குறைந்த நேரத்தில் காரியம் முடிவது அடுத்தது, அது போன்ற அனைத்துக் காரியங்களும் நமக்கு எளிதாவது அடுத்தது, முடிவாக இனி அக்காரியம் செய்ய வேண்டிய அவசியம் ஏற்படாமல் காரியம் நம்மை விட்டு விலகுவது முடிவானது. இவ்வழியாகச் செய்யும் காரியங்கள் தம்மைத் தாமே நிறைவேற்றிக் கொள்வதைக் காணலாம். தம் வீட்டில் தியான மையம் வைத்திருக்கும் அன்பர்கள் ஒவ்வொரு செயலையும் இது போன்று சிறப்பாகச் செய்து அச்செயல்கள் தம்மை விட்டு நீங்கும் வரை அதைத் தொடர முடியுமானால் அக்குடும்பம் அளவு கடந்து சாதிக்கும். நம் அகம் முறைப்படுத்தப்பட்டதன் அடையாளம் செயல்களைச் செய்ய வைக்கும் உந்துதல்கள் நமக்குள் அற்றுப் போவது. உந்துதல்கள் அற்றுப் போனால் Silent Will தானாகச் செயல்பட ஆரம்பிக்கும். நம் மனத்தில் வந்த விஷயங்களை வெளிப்படுத்தாமல், அவை பிரார்த்தனையின்றி தாமே நிறைவேற ஆரம்பிக்கும். அதற்கடுத்த கட்டம், அப்படி நிகழ ஆரம்பித்தால் அதைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள நினைக்காமல் இருக்க மனம் பழகிக்கொள்ள வேண்டும் என்பது. எந்தப் பலன் கிடைத்தாலும், அதற்கடுத்த நிலையில் மனம் அதை நாடக் கூடாது. அப்படி

கொடுமை செய்யும் உரிமையை நியாயம் என்பது மனம்.

நாடாமல் இருப்பது Silent will-இல் அடுத்த கட்டத்தை அடைய உதவும்.

வேண்டின்உண் டாகத் துறக்க துறந்தபின் ஈண்டுஇயற் பால பல.

ஒருவனைத் துன்பம் துளைத்தெடுக்காமல் இருக்க எல்லாம் இருக்கும்போதே அவற்றை நாடாமல் துறந்து விடுவானே-யானால், அவனை வந்தடையக்கூடிய இன்பங்கள் பலவாகும் என்கிறார் திருவள்ளுவர். எதையும் நாடாதவனுக்கு எதுவும் கிடைக்காது என்பது உலகம். எதையும் நாடாத பற்றற்ற துறவிக்கு துறப்பதால் கிடைப்பது துறவறம். எதையும் நாடாமல், அதாவது நாடுவதையும், நாடாமல் இருப்பதையும் துறக்க முடிவு செய்யும் அன்பனுக்கு வாழ்வில், உலகில் மேன்மையானவை நாடி வரும் என்பது ஸ்ரீ அரவிந்தம்.

நாடாவிட்டால் அகப்பலன் சிறந்து, வளர்ந்து கொண்டே போகும். அதற்கு ஓர் முடிவில்லை. ஒழுங்கு, கட்டுப்பாட்டால் உருவாக்கிய அகத்தில் மேலும் நாம் பண்புகளைச் சேர்த்து இவற்றை வாழ்வில் நடைமுறையில் பின்பற்றுவது முடிவையும் தாண்டிய மூலமான கட்டம். இதற்கு வாழ்வு அளிக்கும் பரிசை நம் வாழ்வில் பார்த்த பின்னும் நம்மால் நம்ப முடியாது. மனித நம்பிக்கையைத் தாண்டிய கட்டத்திற்கு உரிய பலன் அது.

அன்பரின் நண்பர் ஒருவர் ஒரு எஸ்டேட்டிற்கு மாணேஜரானார். நண்பர் அளவுகடந்த திறமை வாய்ந்தவர். கொலை, கொள்ளை போன்றவை நடக்கும் எஸ்டேட்டிற்கு யாரும் முன்வராத போது தன் திறமையில் நம்பிக்கை வைத்து, தான் அதைக் கவனித்துக் கொள்ளத் தயாரானவர் அவர். அந்த எஸ்டேட்டில் கொலை, கொள்ளையை அடியோடு நீக்கியது மட்டுமல்லாமல் அதில் லாபமும் அதிகம் சம்பாதித்துக் காட்டியவர். அவருடைய திறமையின் மீது மிகுந்த நம்பிக்கை கொண்ட எஸ்டேட் முதலாளி அவரைப் பக்கத்து டீ எஸ்டேட் ஒன்றை விலை பேசி வாங்கித் தரும்படி கூறினார். அனைவரும் மூன்று லட்சத்திற்கு

உணர்வு உயர்ந்து ஞானமாகிறது.

மேல் விலை கூறுவதாகவும், மூன்று லட்சத்திற்கு விலை படிந்து வாங்கித் தந்தால் இவருக்குத் தக்க சன்மானம் தருவதாகவும் கூறினார். மாணேஜர் இவ்விஷயங்களைத் தன் நண்பரான அன்பருக்குத் தெரிவித்து விட்டு எஸ்டேட்டின் விலை பேச எஸ்டேட் ஓனரைச் சந்தித்தார். மாணேஜருக்கு மனம் அமைதியாக இருந்தது. விலையைத் தான் கூறாமல், ஓனரையே ஒரு விலை கூறச் சொன்னார். எஸ்டேட்டின் எல்லா விஷயங்களையும் மனத்தில் கொண்டு ஒவ்வொன்றிற்கும் அதற்கான விலையை ஒரு காகிதத்தில் எழுதச் சொன்னார். எஸ்டேட்டில் பாக்டரி உண்டு. பாக்டரிக்கு நிலத்தோடு கூடிய கட்டடத்திற்கான விலையும் உண்டு. எஸ்டேட்டில் சில இடங்களில் டீ மரங்கள் இளம் இலைகள் கொண்டதாகவும், சில இடங்களில் மரங்கள் வயதானதால் இலைகள் முற்றியும் காணப்பட்டன. இளம் மரங்கள் உள்ள இடங்களுக்கு நல்ல விலை உண்டு. மரங்கள் முற்றிய இடங்களுக்கு அதிக விலை வராது. இது போன்ற அனேக பிற விஷயங்களையும் கணித்து ஓனரையே விலை எழுதச் சொன்னார். ஓனர் ஒவ்வொரு இடமாகப் பிரித்து எழுதிக் கொண்டே வந்தார். அனைத்தையும் கூட்டினால் விலை 1,90,000/- வந்தது. ஓனருக்கு நம்ப முடியவில்லை. அவரே எல்லாவற்றையும் எழுதிச் சரியான விலையைப் போட்டதால் அவரால் எதுவும் கூற இயலவில்லை. 1,90,000/-க்கு ஒத்துக் கொண்டார். மாணேஜர் முதலாளியிடம் விலையைக் கூறியதும் முதலாளியால் நம்ப முடியவில்லை. அவருக்குச் சந்தோஷம் அளவுகடந்தது. மாணேஜருக்கு 10,000 சன்மானம் தர முன்வந்தார். மாணேஜர் தன் நண்பரான அன்பரிடம் இதைப் பற்றிக் கூறினார். அன்பர் தன் நண்பரிடம் கமிஷன் எந்தப் பெயரில் வந்தாலும் அதைப் பெறுவது நல்லதல்ல என்றார். அதை அப்படியே மனத்தில் ஏற்று நண்பர் முதலாளியிடம், 'வேலை செய்ய எனக்குச் சம்பளம் தருகிறீர்கள், எஸ்டேட்டை விலை பேசியது மாணேஜரான என் கடமை. அதற்குக் கமிஷன் வாங்க மாட்டேன்' எனக் கூறி பத்தாயிரத்தை

ஆன்மீக நம்பிக்கைக்கு அதுவே பரிசு.

வாங்க மறுத்தார். முதலாளிக்கும் அவர் குடும்பத்தினருக்கும் ஒன்றும் புரியவில்லை. 1960-இல் பத்தாயிரம் பெரிய பணம். அதை ஒருவர் கமிஷன் என்ற பெயரில் வந்தால் வேண்டாம் எனக் கூறுகிறார் எனில் அவர் மிகப் பெரிய மனிதராக இருக்க வேண்டும் என அறிந்து தம் எஸ்டேட்டில் பார்ட்னராகச் சேர்த்துக் கொண்டனர். இது அவருடைய திறமையால் அகம் முறைப்பட்டு, முறையால் Personality உயர்ந்து, அகம் அமைதியை உணர்ந்து, அவ்வமைதி, செயல்பட எழுந்த உறுதியைச் செயல்படாமல் உள்நோக்கித் திருப்பியதால் ஏற்பட்ட Silent Will-க்கு கிடைத்த மிகப்பெரிய பலன்.

Silent will-ஆல் வாழ்வில் பலன் ஏற்பட்டாலும், அது அகத்திற்குக் கிடைத்த பலன். நம் Personality-க்குக் கிடைத்த வெற்றி. கம்பெனியில், வீட்டில் சாமான்கள் சிறிதும் சிந்தாமல் வேலை செய்வது என்பது ஒரு skill. எவ்வளவு பேரால் எண்ணெய் மற்றும் சமையல் பொருட்களைச் சிந்தாமல் சமையல் செய்ய முடியும்? எப்போதும் இல்லாவிட்டாலும் ஏதோ ஒரு நேரம் சிந்திவிடுகிறது. அதுகூட இல்லாமல் வேலை செய்ய முடியுமா என்று நாமே நமக்குச் சவால் எழுப்பலாம். விஷயம் சாமான்கள் சிந்துவதில் இல்லை. சிறிதளவு சிந்தி விட்டால் பெரிய நஷ்டமுமில்லை. ஆனால் நஷ்டம் நம் அகத்திற்கு உண்டு. விஷயம் பொருட்கள் சிந்தி வீணாவதை விட, அகத்தில் குறையை அனுமதிக்காத நம் மனநிலையில் உள்ளது. வெளியில் சிந்தும் பொருட்கள் நம் அகக் குறைபாட்டைக் காட்டுகிறது என நமக்குப் புரிவதில்லை. அகம் குவிந்து மனம் தீவிரமாக வேலையில் ஈடுபட்டிருந்தால் இக்குறை ஏற்படாது. மனம் நிலையிலில்லாததை இது காட்டுகிறது. நிலையிலில்லாத மனம் நிலையான பலனைப் புறத்தில் ஏற்படுத்த முடியாது. சிந்தாமல் இருக்க புறத்தில் பழகினால், நாளடைவில் அது அகத்தின் கட்டுப்பாடாகத் தானே மாறும் வாய்ப்பு எழும். புறப் பயிற்சி எளிது, அகப் பயிற்சி கடினம் என்பதால் அப்படிக்கூறுகிறோம். நாளடைவில்

மனம், அகத்தை, ஆசை, நோக்கம், உந்துதல் ஆகியவற்றைப் பூரணமாக அறிவது, யோசனாநாமம்.

இதை அகப் பயிற்சியாக விழிப்போடு ஏற்றுச் செயல்படுத்தினால் பலன் வாழ்வில் மின்னலாக ஏற்படும். பலனைத் தவிர்க்க முடியாது.

Around the World in 80 days என்பது ஜூல்ஸ் வெர்ன் என்ற பிரெஞ்சுக் கதாசிரியர் எழுதிய சரித்திரப் புகழ் வாய்ந்த நாவல். அதில் அவர் சித்திரிக்கும் கதாநாயகன் சாதாரண மனிதக் கற்பனையைக் கடந்த ஒரு நற்குடிமகன் (Gentleman). அவருக்குக் குடும்பம் இல்லை, உற்றார், உறவினர் யாரும் இல்லை. அவர் அதிகமாக எங்கும் வெளியில் செல்வதில்லை. ஆனால் அவருக்குத் தெரியாத விஷயமில்லை. உலகில் எந்த இடமும் அவர் அறியாததில்லை. எல்லாச் செயல்களையும் அதற்குரிய நேரத்தில் செய்வது அவர் வழக்கம். அவர் காலையில் எழுந்து குளிக்க, உடை அணிய, சாப்பிட நேரமுண்டு. அந்நேரம் ஒரு செகண்ட் கூடவோ குறையவோ இருக்காது. அவர் shave செய்ய, குளிக்கத் தண்ணீர் சூடாக இருக்க வேண்டும். அது அதற்குரிய சரியான வெப்ப அளவில் இருக்க வேண்டும். சிறிதளவு சூடு குறைந்ததால் ஒரு பணியான வேலையை விட்டு அகற்றி விட்டார். வீட்டிலிருந்து கிளப் எவ்வளவு தூரம் என அவருக்குத் துல்லியமாகத் தெரியும். இடது காலுக்கு எவ்வளவு அடிகள் வலது காலுக்கு எவ்வளவு அடிகள் என்பதும் தெரியும். தினமும் அவ்வடிகளின் கணக்கு தப்பாது. இன்ன தினத்தில் காலையில் என்ன சாப்பிடுவார், மதியம் மற்றும் இரவு உணவு என்ன என்பதை மாற்றமற அவர் பின்பற்றுவார். இக்கட்டுப்பாடுகளை அவர் கட்டுப்பாடாக அன்றிச்சுதந்திரமாகப் பின்பற்றினார். யாருடைய கவனத்தையும் அவர் நாடாதவர். அதிகம் பேசாதவர், எங்கும் செல்லாதவர், அமைதியானவர். அவர் மனம் இங்கும் அங்கும் அலைவதில்லை. அதில் எண்ண ஓட்டம் இல்லை. அவர் தனக்குத் தோன்றியதைச் செய்பவர் இல்லை. தன்னைத் தேடி வராத விஷயங்களை அவர் தேடிப் போவதில்லை. எவ்வேலையையும் தானே நாடிப் போகாத குணம் அவர் மனம், உணர்வு, உடல்

பேரத்தில் தோற்பது ஏமாந்தவனின் நியாயம்.

நிதானமாக உள்ளதைக் காட்டுகிறது. மொத்தமாக இக்குணங்கள் அவர் அகத்தில் மெளனம் குடிகொண்டுள்ளதை உணர்த்துகிறது. மெளனத்தில் மனம் தானே முறைப்படும். Physical லெவலில் முறைப்பாடு அதன் எல்லையைக் கடந்தவுடன் அதற்கு மேற்பட்ட வாழ்வு (vital) அவரைத் தேடி வருகிறது. 80 நாளில் நண்பர்களிடம் பந்தயத்தில் தான் ஒப்புக்கொண்டபடி உலகத்தைச் சுற்றி வந்து ஒரு அன்பான மனைவியைத் தேடி அடைந்து, தனக்கென்று ஒரு குடும்பம் அமையப் பெறுகிறார். ஒரு தளத்தில் விஷயம் பூரணமாக முடியும்வரை நாம் வேலை செய்தால், அது அடுத்த தளத்தை நமக்குத் திறந்து வரவேற்கிறது.

நம்மையும் அவரையும் ஒப்பிட்டால், நாம் எப்படியோ இருக்கிறோம், எப்படிகளும் வாழ்கிறோம். தோன்றியதைச் செய்கிறோம். இப்படித்தான் இருக்க வேண்டும் என்ற முடிவு நம்மிடம் இல்லை. பிடித்தால் நாடுகிறோம். பிடிக்கவில்லை என்றால் அதுவே வந்தாலும் மறுக்கிறோம். சுலபமாக இருப்பதைச் செய்கிறோம். அடுத்தவருக்கு நாம் யார் எனக் காட்டுவதில் கவனமாக இருக்கிறோம். அடுத்தவர் குறையைக் கவனித்தபடி உள்ளோம். நம் மரியாதையைக் காப்பாற்றியபடி இருக்கிறோம். நமக்குச் சிந்தனை எழுவதேயில்லை. நம் செயல்களின் மையம் உந்துதல்கள். எப்போதோ நினைவு இருந்தால் சமர்ப்பணம் செய்கிறோம். நம் வாழ்விற்கு ஒரு பாதை இல்லை. அதற்கு ஒரு இலக்கு இல்லை. பிரச்சனை வந்தால் அன்னையை நினைக்கிறோம். இல்லையெனில் தேவையில்லை என எண்ணுகிறோம். இவை தாழ்ந்த ஜீவியம். இவற்றை அறவே விடுத்து, இடையறாமல் இறை சிந்தனையை ஏற்படுத்தி, மனம் சிறந்த கருத்துகளையும், உணர்வு பக்தியில் திளைக்கும் பரவசத்தையும், உடல் செயல்களைச் சிறப்பாகச் செய்யும் வழிகளையும் இடைவிடாமல் நாடினால் உயர்ந்த ஜீவியம் நம்மை வந்தடையும்.

பெரிய சூழ்நிலையில் சிறு செயல் பெரும் இலாபம் தரும்.

ஒவ்வொரு நாளும் நம் முன்னேற்றத்தை கணித்தபடி இருப்பது அவசியம். நம் முன்னேற்றத்திற்கு அளவுகோல் அடுத்தவர் அல்ல. நாமேதான். நேற்று எப்படி இருந்தோம், இன்று எப்படி இருக்கிறோம் என்று கணக்கெடுத்து நாளை எப்படி இருக்க வேண்டும் என்று முடிவு செய்யலாம். தினமும் இரவு தூங்கப் போகும் சமயம் இன்று நடந்த விஷயங்களை மனத்தில் கொண்டுவந்து எங்கு, எவ்விஷயத்தில் யாரிடம் எப்படிப் பேசினோம், நினைத்தோம், எப்படிப் பேசியிருக்கலாம், நினைத்திருக்கலாம் அல்லது பேசாமல் இருந்திருக்கலாம், நினைக்காமல் இருந்திருக்கலாம் என எண்ணிப் பார்க்க முடிவது நல்லது. உண்மையாக இருந்த இடங்களில் இன்னும் உண்மையை எப்படி அதிகமாக்கலாம் என நினைத்து அதைக் கற்பனை செய்து பார்க்கலாம். நாம் செய்த எல்லா நல்ல செயல்களிலும் ஒரு தவற்றைக் கண்டு பிடிக்கலாம். நல்ல மனத்துடன் நாம் செய்த காரியங்களில் அகந்தை, சுயநலம், ஆதாயம் இருப்பதை அறிந்து கொள்ளலாம். ஒரு தவற்றை இதுபோல் கண்டுபிடித்தால் அது அதிர்ஷ்டமான நேரம். அதன்பின் அதிக வேலை உள்ளது. அதைத் தொடர்ந்தால் அது ஒரு உலகத்தை நம்முள் திறக்கும். நம்மிடம் தவறில்லை என வைத்துக் கொண்டால் அதன்பின் வேலையில்லை, முன்னேற்றமும் இல்லை. எங்கு எப்பொழுது ஆரம்பிப்பது என்பது நம் குழப்பம். இங்கு இப்பொழுதே ஆரம்பிப்பது என்பது அதற்குண்டான விடை. எல்லாம் சரியான பின் ஆரம்பிக்கலாம் என்பது நடவாத காரியம். நமக்கேற்றாற்போல் விஷயங்கள் மாறப்போவதில்லை. அவற்றிற்கேற்றார்போல் நாம் மாறும் சந்தர்ப்பம் ஏற்படும்முன் நாமே அதை நாடி வளர்த்துக் கொள்வது சிறப்பானது. இதுபோன்ற மனப்பயிற்சி மனத்திற்கு அதிக மெளனத்தையும் அதன் வழி தூய்மையையும் பெற்றுத் தரக் கூடியது. நாம் ஒரு பெரிய சாதனையைச் செய்ய முற்படும்போது திறமை, தகுதி, உழைப்பு அனைத்தும் சரியாக இருந்தும் கூட வெற்றியை நழுவ விடுகிறோம். இது நம் விதி,

சூழலின் சாதகம் அதிர்ஷ்ட இரகஸ்யம்.

சூழ்நிலை சரியில்லை என்றெல்லாம் காரணம் காட்டி நம்மை நாமே சமாதானப்படுத்திக் கொள்கிறோம். ஆனால் நாம் புற விஷயங்களில் வெற்றிக்குத் தகுதி உடையவராய் ஆனதைப் போல், மனதளவில் வெற்றிக்குத் தகுதி உடையவராய் ஆகாததே நம் தோல்விக்குக் காரணம் என்பதை நாம் உணர்வதில்லை.

தியான மையங்கள் யோகத்திற்கான அமைதியான சூழலைப் பெற்றிருப்பதால் இவற்றைப் பயிலும் வாய்ப்பு மையங்களில் அதிகம். மனம் மேற்கூறிய நிலைகளில் தாமே ஒரு சிலருக்கு இதுபோல் ஒழுங்கமைந்திருக்கும். அவர்களுக்குத் தியான மையம் ஏற்படுத்தும் வாய்ப்பு வாழ்வில் தானே தேடி வரும். தங்கள் இல்லங்களில் தியான மையம் ஏற்படுத்தியுள்ள அன்பர்கள் இதை நாடினால் அவர்களுக்கு எளிதில் பலிக்கும். பல வருடங்களாக அன்னையை ஆத்மாவில் ஏற்றவர் குடும்பத்தில், பிள்ளைகளில், அவர்கள் குடும்பங்களில் எவருக்கும் இல்லாத Mental Development தானாக அமைந்திருப்பதைக் கவனித்து அறிய முடியும். அன்னை சக்தி ஓர் முறைப்படுத்தப்பட்ட சத்திய ஜீவிய சக்தி. அன்னை அன்பர்கள் பக்தியால் அன்னையுடன் ஒன்றினால் அச்சக்தி அவர்கள் வாழ்வில் பெருவாரியாகச் செயல்படும்.

பிரபஞ்ச மனத்தை மனிதன் தனக்குள் முறைப்படுத்தும் (organise) போது மனப்பான்மை, mentality உற்பத்தி ஆகிறது. மனப்பான்மை என்பது மனத்தின் அடிப்படையான ஒரு அம்சம். மனிதனில் மனப்பான்மை மூட நம்பிக்கைகளால் ஆனது. இது மனத்தின் பிற அம்சங்களை நடத்துகிறது. ஏதாவது ஒரு விஷயத்தின் பின்னுள்ள மனப்பான்மை மூட நம்பிக்கையிலிருந்து தடம் மாறி நேரானால் அது பெரிய விஷயங்களை நகர்த்தும் சக்தி கொண்டது. டார்சியைப் பற்றிய அபிப்பிராயம் எலிசபெத்திற்கு மாறியவுடன் ஒரு நாள் முன்னதாக அவன் பெம்பர்லிக்கு வருகிறான். அவள் மாற்றம் அவனிலும்

சாதகமான சூழல் அதிர்ஷ்டத்தின் இரகசியம்.

மாற்றத்தைக் கொண்டு வந்தது. அவன் முன்பு பார்த்த தலைக்கனம் கொண்ட டார்சி இல்லை. தலைகீழாக மாறியிருந்தான். அவன் அபிப்பிராயம் மாறியதால் அவளும், அவள் அபிப்பிராயம் மாறியதால் அவனும் திருவுருமாற்றமடைந்திருந்தனர். பிரச்சனையான விஷயத்தில் நம் அபிப்பிராயத்தைக் கண்டுபிடித்து மாற்றுவது பிரச்சனையைக் கரைக்கவல்லது. பிரச்சனை வெளியில் இல்லை, நமக்குள் உள்ளது என்பது தோன்றவே தோன்றாது. தோன்றினாலும் செயல்படுத்த அனுமதிக்காது.

ஒரு மாநாட்டுக் கூட்டத்தில் பங்கெடுத்துக் கொள்ளச் சென்ற ஒருவர் ஒரு உயர்தர ஹோட்டலில் தங்கியிருந்தார். அவருடைய செல்போன் சார்ஜ் செய்ய அங்கிருந்த ஒரு plug point-ஐப் பயன்படுத்தினார். சார்ஜ் ஏறுவது போல் காட்டினாலும் அரை மணிக்குப் பிறகும் சார்ஜ் ஏறவில்லை. வேறு plug point-ஐல் முயற்சி செய்தார். அதிலும் பலனில்லை. அங்கிருந்த 3, 4 இடங்களில் முயற்சி செய்தவாறு உரத்த குரலில் 'இங்கு எந்த point-ம் வேலை செய்யவில்லை. இது என்ன ஹோட்டல்' என்று சலிப்புடன் கூறினார். அங்கு போய்க் கொண்டிருந்த ஒருவர் 'கொடுங்கள் பார்க்கலாம்' என்று முயன்று பார்த்து விட்டு, 'உங்கள் சார்ஜர் வேலை செய்யவில்லை' என்று கூறி விட்டு செல்போனை கையில் திருப்பித் தந்து விட்டு வேகமாகச் சென்று விட்டார். அவருக்கு அவமானமாகப் போய் விட்டது. நூலைந்து இடங்களில் முயன்று பலனில்லாமல் போனபோதும் தன்னுடைய பொருள் வேலை செய்யவில்லை என அவருக்குத் தோன்றவில்லை. ஹோட்டல் நிர்வாகத்தின் மீது கோபம் வருகிறது. வெளியில் பத்து விஷயங்களில் குறை தென்படுகிறது எனில் இது நம் ஒரு குறையைக் காட்டுகிறது எனப் புரிவதில்லை. இது மனித சுபாவம். இது போன்று நாம் நடக்காத இடமேயில்லை எனலாம். இது தோன்ற நம் குணம் தலைகீழ் மாற்றம் பெற வேண்டும்.

(தொடரும்)

ॐॐॐॐॐॐ

பலன் கருதாத சேவை சூழலை வளர்க்கும்.

அன்பர் அனுபவம்

குமார், ராணிப்பேட்டை

அன்று எல்லோரும் மதியம் Lunch-க்கு வெளியே ஹோட்டலில் சாப்பிடலாம் என்று முடிவு செய்தோம். நாங்கள் இருப்பது வேளச்சேரியில். ஆகவே தரமணி லிங்க் ரோட்டிலுள்ள தக்ஷிணபுரம் ஹோட்டலுக்குச் செல்வது என்று முடிவு செய்து ஒரு 11 மணிக்குச் சென்றோம். நான், என் மனைவி பாமா, என் பையன் அஸ்வின், மருமகள் லலிதா ஆகியோர் சென்றோம். அது ஒரு decent-ஆன ஹோட்டல்தான். சாப்பாடு order செய்துவிட்டு அன்று என்னென்ன செய்யலாம் என்று programme போட்டுக் கொண்டிருந்தோம். சாப்பாடு கொண்டு வந்து வைத்தனர். ஏகப்பட்ட items இருந்தது. நாங்கள் சாப்பிட ஆரம்பித்தோம்.

சாப்பிட்டுக் கொண்டு இருக்கும்பொழுது என் மனைவியின் கைபேசிக்கு ஒரு போன் வந்தது. அது அவளுடைய தம்பி கோபாலசாமியிடமிருந்து வந்திருந்தது. அவள் பேசிக் கொண்டிருக்கும் போதே அவளுடைய முகம் வெளிறியது போல் மாறியது. பேசி முடித்துவிட்டு எங்களிடம் அவள் தங்கை மங்களத்தை வட பழனியில் உள்ள மருத்துவமனையில் அட்மிட் செய்து இருப்பதாகவும் மேலும் அவள் நிலைமை critical-ஆக இருப்பதாகவும் கூறினாள். 'நாங்கள் hospital போகிறோம். நீங்கள் continue பண்ணுங்கள்' என்று கூறிவிட்டு நாங்கள் இருவரும் பாதியிலேயே எழுந்து விட்டோம்.

என் ஸ்கூட்டரில் வேளச்சேரியிலிருந்து ½ மணி நேரத்தில் வடபழனியில் உள்ள hospital-க்குச் சென்றோம். அங்கு முதல் மாடியில் இருப்பதாகத் தகவல் கிடைக்க நானும் பாமாவும் முதல் தளம் சென்றோம்.

அங்கே பாமா குடும்ப சொந்தங்கள் அநேகர் வந்து இருந்தனர். (அவளுடையது பெரிய குடும்பம்). நாங்கள் விசாரித்த போது அவர்கள் மங்களத்தை ICU-வில் அட்மிட்

சொல்ல வெட்கப்படுபவர்கள்,
நினைக்க வெட்கப்பட மாட்டார்கள்.

பண்ணியிருப்பதாகவும் அவளைப் பார்க்க முடியவில்லை என்றும் கூறினார்கள்.

மங்களம் என்பது என் மனைவி பாமாவின் தங்கை. அப்பொழுது அவளுக்கு 50 வயது இருக்கும். அவள் கணவர் Auditor-ஆக கரூர் வைசியா வங்கியில் வேலை பார்த்து cancer-இல் இறந்து விட்டார். இரண்டு பெண்கள். பெரியவள் திருமணமாகி USA-யில் இருக்கிறாள்.

எல்லோரும் மிகவும் சோகமாக நின்று கொண்டிருந்தனர். மங்களத்தின் இரண்டாவது பெண் பார்க்கவி அழுது கொண்டே இருந்தாள். அந்தச் சமயத்தில் டாக்டர் வெளியே வந்தார். டாக்டரிடம் மங்களம் உடல் நிலையைப் பற்றி விசாரித்தோம். அதற்கு டாக்டர் கூறியது. எங்களால் ஆன முயற்சியை செய்து கொண்டிருக்கின்றோம். இதுவரை 8 unit ரத்தம் கொடுத்தாகிவிட்டது இருந்தும் ரத்த அழுத்தம் கூடவில்லை. ரத்தம் internal-ஆக heavy-ஆக கசிவதால் பிரஷர் ஏறவில்லை. உள்ளே ரத்தம் எங்கிருந்தோ வெளியாகிக் கொண்டிருக்கிறது. நாங்களும் எங்கிருந்து கசிகிறது என்பதை தேடிக் கொண்டிருக்கின்றோம். ஆனால் இதுவரை கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. அதைக் கண்டுபிடித்து ரத்தம் கசிவதை நிறுத்திய பின்புதான் சிகிச்சையை ஆரம்பிக்க முடியும். அதுவரை ஒன்றும் சொல்வதற்கில்லை என்று கூறிவிட்டார்.

இதைக் கேட்டதும் பார்க்கவி தேம்பித் தேம்பி அழ ஆரம்பித்து விட்டாள். பாவம் ஏற்கனவே அப்பாவையும் இழந்து விட்டாள். பாமாவும் அவள் அம்மாவும் கண்ணீர் விட்டுக் கொண்டே மனதில் அழுது கொண்டிருந்தனர். பெரிய பெண்ணுக்குச் செய்தி சொல்லியாகி விட்டது.

அவர்கள் சொந்தக்காரர்கள் (மாமி, மாமா பெண்கள் மாமா பையன்கள் பலர்) பார்க்கவிக்கும், பாமாவின் அம்மாவிற்கும் ஆறுதல் சொல்லிக் கொண்டிருந்தனர். நான் chair-இல் உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தேன். அப்பொழுது நான் திடீரென்று ஏதோ எனக்குள் தோன்ற, chair-லிருந்து எழுந்து, பாமாவையும்,

அழைப்பிருந்தால் ஆண்டவன் மீது இடறி விழுவான்.

பார்கவியையும், மாமியாரையும் கூப்பிட்டு ஒரு அழுத்தமான குரலில் 'அழுது என்ன சாதிக்க முடியும். டாக்டர் என்ன கடவுளா, நீங்கள் எல்லோரும் மதரை அமைதியாக நம்பிக்கையோடு கூப்பிட்டுங்கள். அதனால் உங்களுக்கு நன்மை உண்டாகலாம். வீணாக அழுது நேரத்தையும் சக்தியையும் waste பண்ணாதீர்கள். நானும் இப்பொழுதே கிளம்பி வீட்டிற்குச் சென்று அன்னையிடம் முறையிடுகிறேன். நம்புங்கள்! அன்னை கண்டிப்பாக வருவார். அதிசயம் நடத்துவார்' என்று அன்னை மீது உள்ள அதீத நம்பிக்கையால் அவ்வளவு பேர் முன்னிலையில் சத்தமாகச் சொல்லிவிட்டு நான் வேளச்சேரி கிளம்பினேன். நான் கூறியது அவர்களுக்கு ஆறுதல் தந்திருக்குமே தவிர நம்பிக்கையைத் தந்திருக்குமா என்பது சந்தேகம்.

நான் வேளச்சேரி வருவதற்கு ½ மணி நேரம் ஆகிவிட்டது. வீட்டிற்கு வந்ததும் கை, கால் கழுவிய பிறகு மதருக்கு ஊதுபத்தி வைத்துவிட்டு தியானத்தில் அமர்ந்தேன். அம்மாவிடம் நிலைமையைச் சொல்லி - உண்மையில் சொல்ல வேண்டிய அவசியமேயில்லை, ஆலமரம் வெட்டப்படுவதை அறிந்த அன்னையல்லவா! - கையேந்தி நின்றேன்.

சில நிமிடத் துளிகள் சென்றன. திடீரென்று இனம் புரியாத ஒரு அனுபவம் ஏற்பட்டது. ஒரு Force என் உச்சம் தலையிலிருந்து இறங்குவது போல் உணர்ந்தேன். ஆனால் நான் conscious-ஆகத்தான் இருந்தேன். அந்த force என் உடலைச் சுற்றிச் சுற்றி வந்தது போல் உணர்ந்தேன். அது ஒரு சுகமான மனதிற்கு இதமான அனுபவமாக இருந்தது. அது அப்படியே தொடர வேண்டுமே என்று அன்னையிடம் வேண்டி நின்றேன்.

சிறிது நேரம் கழித்து ஒரு காட்சி subtle-இல் தோன்றியது. ஒரு வெளிச்சம் தோன்றியது. அதில் அன்னை என்னைப் பார்த்து புன்னகைத்துக் கொண்டே ஆஸ்பத்திரியில் உள்ள மங்களத்தின் தலையில் கை வைத்துக் கொண்டிருந்தார். பின்

பரிணாமத்தை அறியும்முன் தன்னையும், சமூகத்தையும் அறிய வேண்டும்.

அந்தக் காட்சி மறைந்து விட்டது. மங்களம் ஆஸ்பத்திரி வாசலில் நடந்து செல்வதைப் பார்த்தேன்.

என் கண்களில் தாரை தாரையாக கண்ணீர். அது அழுகையா அல்லது பரவசமா என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. சிறிது நேரம் சென்று கண் விழித்தேன். அப்பொழுதும் அன்னை என்னைப் பார்த்து சிரித்துக் கொண்டே இருந்தார்.

அந்தப் படத்தைப் பற்றி இந்த இடத்தில் கூற வேண்டும். அந்த அன்னையின் படம் இங்கு எங்குமே கிடைக்காது. அந்தப் படம் டெல்லியில்தான் கிடைக்கும் என்றனர். அந்தப் படத்தில் அன்னை அவ்வளவு பொலிவுடன் ஈர்ப்பு சக்தியுடன் இருப்பார். அந்தப்படம் எனக்குக் கிடைத்ததே நான் செய்த பெரிய புண்ணியம்.

ஒரு சமயம் பூஜ்ய ஸ்ரீ கர்மயோகி அவர்கள் வீட்டிற்கு தரிசனத்திற்காகச் சென்றிருந்தேன். அப்பொழுதுதான் நான் அங்கே அந்த மதர் படத்தைப் பார்த்தேன். பார்த்துக் கொண்டே இருந்தேன். என்னை அந்த மதர் ஈர்ப்பதை உணர்ந்தேன். நானும் அவர்களின் தோற்றத்தில் லயித்து விட்டேன். அந்தச் சமயம் அந்தப் படம் போல் எனக்கு ஒன்று வேண்டுமே என்று நினைத்தேன்.

சில நிமிடங்களில் அங்கு வந்த அவர்கள் மகன் என்னைப் பார்த்து உங்களுக்கு அதேபோல் படம் வேண்டுமா என்று கேட்டார்கள். எனக்கு ஒரு விதமான ஆச்சரியம், வியப்பு, shock ஏற்பட்டது. என் மனதில் தோன்றியது இவருக்கு எப்படித் தெரிந்தது என்று அதிசயமாக நின்றேன். அந்தச் சமயத்தில் நான் தத்தூபமாக அவரை மதராகவே பார்த்தேன். நானும் ஆமாம் அதே மாதிரி மதர் படம் எனக்கு ஒன்று வேண்டும் கிடைக்குமா என்றேன்.

அவர் ஒரு கணம் கூட யோசிக்காமல் இதையே எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். அது எனக்குக் கொடுக்கப்பட்டதுதான் என்றார்கள். என் கண்கள் பனித்தன. இன்றும் அவருக்கு மனதார

சமர்ப்பணம் மனிதர்களை விலக்கும்.

அவளோ பெற்றோரிடம் எதுவும் கூறவில்லை. இந்தியக் குடும்பத்தில் இப்படிப்பட்ட ஒரு பெண் இருந்தால், அவளை ஒரு மாதத்திற்காவது பெற்றோர்கள் நிந்தித்திருப்பார்கள். வீடு போர்க்களமாகி விட்டது என்று தெரிந்தால், ஓடிப்போன பெண்ணும் வீடு திரும்பமாட்டாள். அவரிடத்தில் நாம் நம்மை வைத்துப் பார்க்க வேண்டும். நம்மால் அந்தளவிற்கு அமைதி காத்திருக்க முடியுமா என்று யோசிக்க வேண்டும். ஆனால் அவரோ எல்லாப் பொறுப்பையும் தானே ஏற்றுக்கொண்டார். அமைதியாக லைப்ரிக்குப் போனார். அந்நாளில் தனக்கிருந்த மனநிலையை எண்ணிப் பார்த்தார். லிட்யா ஓடிப் போனதற்குக் குடும்பத்தில் அவரைத் தவிர பிறரும் காரணமாக இருந்திருந்தார்கள். அவர்கள் யாரையும் அவரால் குறை சொல்ல முடியவில்லை. ஏனென்றால் பிரிட்டிஷ் கலாச்சாரத்தில் gentleman என்பவர் யாரையும் குறைகூறக் கூடாது. இது எவ்வளவு பெரிய சிறந்த கட்டுப்பாடு என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இத்தகைய கட்டுப்பாடு அறிவிற்சூரியதல். ஏனெனில் அறிவுக்கு அந்த பலமில்லை. ஆன்மாவிற்குத்தான் அந்த அளவிற்கு ஒரு சக்தியுண்டு. ஆனால் ஆன்மீக பலத்தைத் தவறாகத்தான் பிரயோகிப்பார்கள். புராண காலத்தில் அடுத்தவர் தவறு செய்தால் ரிஷிகள் கடுமையாக தண்டிப்பதைக் காணலாம். ஆனால் திரு. பென்னட் அந்த ஆன்மீக பலத்தை நல்லபடியாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டார். இவர் எப்படி இந்த உயர்ந்த பண்பை ஏற்றுக்கொண்டார் என்ற ஒரு கேள்வி நம்மிடம் எழுகிறது. அவர் ஏற்றுக்கொண்ட பண்பு சூட்சுமமானது என்பதால், சூட்சும நிலையில் அது குடும்பத்தில் உள்ள எல்லோருக்கும் பரவியுள்ளது. வார்த்தையால் குறை கூறியிருந்தால், என்ன சக்தி வெளிப்பட்டிருக்குமோ அதைவிட அதிக சக்தி இந்தப் பண்பில் வெளிப்படுகிறது. இந்த சக்திதான் லிட்யா எங்கிருக்கிறாள் என்று டார்சி கண்டறிய உதவியது. விக்காமின் சம்பளமோ வருடத்திற்கு 104 பவுன் தான். அந்த சொற்ப வருமானத்தில் அவனைப்போன்ற ஒரு அயோக்கியன்

பண்பு பூரணமானால் பலன் தரும்.

திருமணம் செய்துகொண்டு குடும்ப வாழ்க்கை நடத்த முன்வரவே மாட்டான். ஏற்கனவே 1000 பவுன்கள் டார்சியின் அப்பா கொடுத்ததைச் செலவு செய்துள்ளான். அதுபோக டார்சியிடமிருந்தே 3000 பவுன்கள் வாங்கி அதையும் செலவு செய்துள்ளான். இதற்கும்மேல் மெரிட்டன் நகரில் தெரிந்தவர்களிடமிருந்து மேலும் ஓர் 1000 பவுன்கள் வாங்கி செலவு செய்துள்ளான். இந்தக் கடனிலிருந்து தப்பிக்க அமெரிக்கா அல்லது ஆஸ்திரேலியா சென்று புதிய வாழ்க்கை வாழவும் திட்டமிட்டுள்ளான். லிட்யாவைத் தன் அழகால் மயக்கிவிட்டான். அவளுடன் உல்லாசமாக இருக்கத்தான் அவன் அவளை அழைத்துச் சென்றானே தவிர அவளைத் திருமணம் செய்துகொள்ளும் நோக்கமே அவனுக்கில்லை. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் வெறும் 104 பவுன்களை வைத்துக்கொண்டு திருமண வாழ்வில் ஈடுபட ஒருவரைச் சம்மதிக்க வைக்க எந்தச் சக்தியால் முடியும்? டார்சியின் பெருந்தன்மையும், அவனுடைய பணத்தைச் செலவு செய்ய முன்வந்த தாராள மனப்பான்மையும்-தான் இதற்குக்காரணம். என்னதான் இருந்தாலும், கையில் காசில்லாமல் திருமண வாழ்வில் ஈடுபடுவது என்பது விக்காமைப் பொறுத்தவரை பெரிய அவஸ்தைதான். அந்த அவஸ்தையை அவனை ஏற்றுக்கொள்ள வைப்பதற்குண்டான சக்தி யாரையும் குறைகூறாமல் இருக்கின்ற தீர்மானத்தை திரு. பென்னட் எடுத்ததிலிருந்து வருகிறது. அடுத்தபடியாக தன் பெண்ணின் திருமணத்திற்கு திரு. கார்டினர் செலவு செய்ததாக திரு. பென்னட் நம்புகிறார். அவர் அதை திருப்பிக் கேட்பாரோ இல்லையோ தான் அதைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று இவர் தீர்மானம் எடுக்கிறார். வாங்கிய கடனையே பல பேர் திருப்பிக் கொடுப்பதில்லை. அப்படி இருக்கும்போது கேட்காத பணத்தை இவருடைய மைத்துனர் இவர் பெண்ணிற்குச் செலவு செய்தார் என்றால் அதை திருப்பித் தரவேண்டும் என்று யாரும் நினைக்க மாட்டார்கள். ஆனால் இவர் அதை திருப்பித் தரவேண்டும் என்று நினைத்தார். அந்தப்

ஜீவன் விழித்தால் சமர்ப்பணம் பலிக்கும்.

பெருந்தன்மைக்கு அபார சக்தி இருக்கிறது. அந்த பெருந்தன்மைதான் விக்காம் போன்ற அயோக்கியனைக்கூட மனம் மாறி திருமணத்திற்குச் சம்மதிக்க வைத்தது.

மனிதனே இவ்வளவு பெருந்தன்மையாக நடந்து கொள்கிறான் என்றால், தெய்வங்கள் மற்றும் அன்னை, ஆண்டவன் என்று இவர்களின் பெருந்தன்மைக்கு அளவே இல்லை. இராமபிரானின் வாழ்க்கையை எடுத்துக் கொண்டால் பல இடங்களில் அவர் பெருந்தன்மையைக் காட்டியுள்ளார். “உனக்கு இராஜ்ஜியம் கிடையாது காட்டிற்குப் போ” என்று சிற்றன்னை சொல்லக் கேட்டபோது வேறு யாராக இருந்தாலும் சண்டைதான் போட்டிருப்பார்கள். ஆனால் இராமபிரானோ எந்தச் சண்டையும் போடவில்லை. வருத்தமும் படவில்லை. அமைதியாக சிற்றன்னையின் உத்தரவை ஏற்று காட்டிற்குத்தான் போனார். வேடனாகிய குகன் தன் வீட்டிற்கு அழைத்து மாமிச உணவைப் பரிமாறிய போது மறுப்பின்றி அதனையும் உண்டு குகனையும் தன்னுடைய சகோதரனாக அறிவித்துக் கொண்டார். நாட்டை இழந்து காட்டிலிருந்தாலும், தன்னுடைய இராஜ கௌரவத்தை அவர் வலியுறுத்தி இருந்தால், குகனையும் தன்னுடைய சகோதரர் என்று கூறும் அளவிற்கு இறங்கி இருக்கமாட்டார். ஆனால் அப்படி அவர் வறட்டுக் கௌரவம் பார்க்காதது அவருடைய பெருந்தன்மையைக் காட்டுகிறது. ஹனுமான் குரங்கினத்தைச் சேர்ந்தவர். ஹனுமானுடைய பக்தியை ஏற்று அவருடைய இதயத்தில் எப்போதும் வீற்றிருக்கும் ஒரு வரத்தை அவருக்கு அளித்தார். எதிரி பலமிழந்து நிற்கும்போது அவரை அடிப்பதுதான் இராஜ தந்திரமாகக் கருதப்படுகிறது. இந்திய அரசியலில் இன்று அது தீவிரமாகக் கருதப்படுகிறது. ஆனால் அன்று போர்க்களத்தில் இராவணன் நிராயுதபாணியாக நின்றபோது, இராமன் “இன்றுபோய் நாளை வா” என்று கூறுமளவிற்குப் பெருந்தன்மையாக நடந்து கொண்டார்.

(தொடரும்)

ॐॐॐॐॐ

நிஷ்டையின் நிலைகள் முன்று.

அன்னை இலக்கியம்

நான் வணங்கும் லலிதாமர்கை

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

S. அன்னபூரணி

‘அம்மா என்னே உன் கருணை! இவர்கள் யாருக்கும் கிடைக்காத பாக்கியத்தை எனக்குக் கொடுத்தாயா? இந்தப் பாவிக்கு அதற்கு என்ன தகுதி இருக்கிறது? கையிலே வெண்ணையை வைத்துக் கொண்டு நெய்க்கு அலைந்திருக்கிறேன். நான் பெற்ற பிறவியின் பயனை அடைந்து விட்டேன். இதற்குமேல் ஒரு நிறைவு இருக்க முடியுமா?’ நெக்குருகினாள்; விம்மினாள்; பரவசப்பட்டாள். மற்றவர்களுக்கு லலிதாவைப் பற்றி அதிகம் தெரியாததாலும், அவரவர்கள் அன்னையை நமஸ்கரித்துக் கொண்டிருந்ததாலும் லலிதாவின் செய்கைகளையும், உணர்ச்சிகளையும், முகபாவங்களையும் அவர்கள் கவனிக்கவில்லை. ஆனால் ருக்மணியும், சங்கரனும் இதை நன்றாகக் கவனித்தனர். வியப்புடன், மௌனமாக ஒருவரை ஒருவர் அர்த்த பாவத்துடன் பார்த்துக் கொண்டனர். லலிதாவும் அன்னையை ஏற்றுக் கொண்டு விட்டாள். அன்னை ஏதோ அற்புதம் நிகழ்த்தியிருக்கிறார் என்பது மட்டும் புரிந்தது.

புஷ்பாஞ்சலி முடிந்து எல்லோரும் கிளம்பியதும், இரவு உணவை முடித்துக் கொண்டு சங்கரன், ருக்மணி, லலிதா மூவரும் கூடத்தில் அமர்ந்து வழக்கம்போல் பேச ஆரம்பித்தனர்.

‘அம்மா அன்னை யோகத்தில் அடைந்த ஒரு சித்தியைப் (siddhi) பற்றி இன்று படித்தேன். அதை உங்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ள ஆவலாயிருக்கிறேன்’.

‘சொல்லேன்.’

வெற்றிலையை நாகுக்காகக் காம்பைக் கிள்ளி அதன் பின்புறத்தில் சுண்ணாம்பு தடவி பாக்குடன் சேர்த்து தாம்பூலம்

மனம் பொருளைத் தொட முனைவது எண்ணம்.

தயாரித்தவாறே லலிதாவும் சங்கரன் சொல்வதைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தாள்.

‘அம்மா, 1956-ஆம் வருடம் பிப்ரவரி மாதம் 29-ஆம் தேதி நடந்த நிகழ்ச்சியிது. பாண்டியிலுள்ள ஆசிரமப் பள்ளியின் விளையாட்டுத் திடலில் அன்னையின் தலைமையில் சாதகர்கள் தியானத்தில் இருந்தனர். அப்பொழுது அன்னைக்கு ஒரு அற்புதமான காட்சி (vision) தெரிந்தது.’ ‘வேளை வந்துவிட்டது’ (The Time has come) என்று ஒரு குரல் கேட்டது. அன்னை அங்கிருந்த ஒரு தங்கச் சுத்தியலால், தங்கக் கதவைத் தட்டினார். கதவு திறந்து பளிர்ந்து தங்க மயமான ஒளி, வெள்ளமாக வெளிப்பட்டு இந்த உலகைச் சூழ்ந்தது. இதுவே சத்திய ஜீவியத்தின் வெளிப்பாடு. (Supramental Manifestation). இந்தக் காட்சியின் தாக்கத்தால் தியானம் முடிந்து எழுந்தும் கூட அன்னைக்குப் பிரமிப்பு அடங்கவில்லை. தன்னைப் போலவே மற்றவர்களும் இதைப்போல பாதிக்கப்பட்டு சிலையாக அமர்ந்திருப்பார்கள் என்று எண்ணியவருக்கு அப்படியில்லாமல் மற்றவர்கள் எதுவும் நடவாதது போல் சாதாரணமாக இருந்தது ஆச்சரியத்தைக் கொடுத்தது. தனக்கு மட்டும் தான் இந்த பாக்கியம் கிடைத்தது என்பதை அவர் உணர்ந்து கொண்டார். ‘ஏனம்மா இப்படிக்கூட ஒருவருக்குக் காட்சியளித்து பரவசப்படுத்தி அதே சமயத்தில் மற்றவர்கள் அதைப்பற்றித் துளிக்கூட அறியாமல் அங்கு நடந்த ஒரு மகத்தான விஷயத்தின் சுவடுகூடத் தெரியாமல் இருப்பது என்பது சாத்தியமா என்று சந்தேகம் எழுகிறது அல்லவா?’

எதிர்பாராதவிதமாக லலிதா இடைமறித்து ஆணித்தரமாகக் கூறினாள். ‘எனக்குச் சந்தேகமே இல்லை. நிச்சயம் இப்படி நடக்கும் என்று உறுதியாகக் கூறுகிறேன். ஏன், ஒன்றுமே இல்லாத எனக்கே இப்படி ஒரு அனுபவம் நிகழ்ந்திருக்கும்போது, பராசக்தியின் அவதாரமாகிய ஸ்ரீ அன்னைக்கு இப்படி ஒரு அனுபவம் ஏற்பட்டதில் என்ன சந்தேகமோ, வியப்போ இருக்க முடியும்?’ சங்கரனும், ருக்மணியும் இந்த வார்த்தைகளைக்

தவம் மனிதனுக்கு மோட்சம் தரும்.

கேட்டதும் திகைத்துப் போய்விட்டனர். என்ன சொல்கிறாள் இவள்? இவளுக்கு என்ன அனுபவம் ஏற்பட்டது? எப்பொழுது ஏற்பட்டது? ஏதோ ஒரு பெரிய மாற்றம் தெரிகிறதே இவளிடத்தில்.

‘ல்லலு என்ன ஆயிற்று உனக்கு? ஏதாவது பயந்து விட்டாயா’ என்று பரிவுடன் வினவினான் சங்கரன். ருக்மணியும் கண்களாலேயே அந்தக் கேள்வியை எழுப்பினாள்.

‘அம்மா, உங்கள் இருவரிடமும் நானே இதைப் பற்றிப் பிரஸ்தாபிக்க வேண்டும் என்று நினைத்தேன். நான் கண்ட காட்சியை இப்பொழுது நினைத்தாலும் புல்லரிக்கிறது. அன்னை நான் வணங்கும் லலிதாம்பிகை வடிவில் எனக்குத் தரிசனம் தந்தார்.’

‘என்ன!’ - ஏக காலத்தில் மகிழ்ச்சியும், வியப்பும், அதிர்ச்சியும், ஆனந்தமும் கலந்த குரலில் கூவினர் அம்மாவும் பிள்ளையும். தான்கண்ட காட்சியை விவரிக்க ஆரம்பிக்கும்பொழுது எவ்வளவோ தன்னைக் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டும் லலிதாவின் உதடுகள் துடித்து, கண்களிலிருந்து கண்ணீர் அருவியாகப் பொழிய ஆரம்பித்தது. சங்கரனும், ருக்மணியும் அவள் கண்ட காட்சியின் முழு வீரியத்தையும் தாக்கத்தையும் உடனடியாக ஏற்க முடியாமல் உடல் நடுங்கி மெய் விதிர்ந்துப் போனார்கள்.

‘எத்தகைய தவம் செய்தோம் நாங்கள் இந்த பேற்றினைப் பெற? நீ கருணைக்கடல்.’ அபிராம பட்டர் பாடியது போல் ‘நாயேனையும் இங்கொரு பொருளாக நயந்து வந்து நீயே நினைவின்றி ஆண்டு கொண்டாய். நினையுள்ள வண்ணம் பேயேன்றியும் அறிவு தந்தாய் என்ன பேறு பெற்றேன் தாயே’ என்று புலம்பத் தோன்றுகிறது. ‘உனக்கு நாங்கள் எப்படி நன்றி சொல்வோம்? நீ எங்களுக்கு அளித்துள்ள அருட்பிரவாகத்துக்குத் தகுதியானவர்களாக நீதான் எங்களை மாற்ற வேண்டும்’ என்று உருகினார்கள். கைகளிரண்டையும் தலைமேல் குவித்து சரணம் எனப் பணிந்து நெடுஞ்சாண்கிடையாக வீழ்ந்தனர்.

பிரகிருதி மோட்சம் பெற பரிணாமம் தேவை.

‘சங்கரா அடுத்த வாரம் நாம் பாண்டிக்குச் சென்று அன்னையை தரிசித்து ஆசீர்வாதம் பெற்றுவர வேண்டும். கடிதம் எழுதி அனுமதி வாங்கி விட்டாயா?’

‘வாங்கிவிட்டேன். அதைத்தான் உங்களிடம் காட்ட வந்தேன். நீங்களும் சொல்லி வைத்தாற்போல் அதையே கேட்கிறீர்கள்.’

இதற்குள் லலிதா இடையில் குறுக்கிட்டு ஆவலுடன் கேட்டாள்.

‘அம்மா நீங்கள் இருவரும் அடுத்தவாரம் அன்னையின் ஆசீர்வாதம் பெற பாண்டிக்குப் போகிறீர்களா?’

‘ஆமாம்’.

‘அடுத்தவாரம் என்ன விசேஷம்?’

‘உன்னிடம் நான் சொல்ல மறந்துவிட்டேன். இந்த வீட்டின் மருமகள் என்ற முறையில் நீயும் அதைக் கண்டிப்பாகத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். உன் மாமனார் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கும் ‘contractor’. அவர் தன் தொழிலை மேலும் விருத்தி செய்ய சங்கரனையும் இந்தத் துறையில் engineer ஆக்கினார். இதுவரைக்கும் அந்தத் தொழில் நன்கு வளர்ந்து வந்திருக்கிறது. எனவே அவர் தொழிலை விரிவுபடுத்திய நாளில் வருடாவருடம் அன்னையிடம் சென்று நன்றியையும் தெரிவித்து, ஆசீர்வாதத்தையும் பெற்று வருவது வழக்கம். அந்த நாள் அடுத்த வாரம் வருகிறது.’

‘அம்மா என்னையும் அழைத்துச் செல்வீர்களா? அன்னையின் தரிசனம் பெறவும், அவர் ஆசீர்வாதத்தைப் பெறவும் நான் மிகவும் ஆவலுடன் இருக்கிறேன். அவள் குரலில் ஏக்கம் தொனித்தது. இறைவனைச் சந்திக்க விழையும் ஆன்மாவின் குரல்லவா அது!’

‘வாயேன் லலிதா. நானே உன்னைக் கூப்பிடலாமென்று நினைத்தேன். பருத்தி புடவையாய் காய்த்த மாதிரி ஆயிற்று’ என்றாள் ருக்மணி உண்மையான குதூகலத்துடன். அந்தக் கணத்திலிருந்து லலிதாவின் மனம் உணர்வுகளில் அன்னை நிரம்பி விட்டார். அன்னையைத் தரிசிக்கப் போகும் அந்த நாளை

உடலின் சைத்தியபுருஷனின் சூட்சுமம் (true physical) உண்மையான உடலாகும்.

நினைக்கையிலேயே அவளுக்குள் ஒரு உற்சாகம் பீறிட்டது. நாவில் இனிமை சுரந்தது. லலிதாவின் நெஞ்சுக்குள் கொப்பளித்த உற்சாகம் அவள் முகத்தில் பிரதிபலித்தது. இதைப் புரிந்து கொண்ட சங்கரன், ருக்மணியிடம் ‘அம்மா லலிதாவைக் கவனித்தீர்களா? எப்படிப்பட்ட ஒரு வரவேற்கத்தக்க மாற்றம் அவளிடம். இப்படிப்பட்ட ஒரு மாற்றத்தை அவள் பெறவைத்த அந்த தரிசனம் எத்தகைய மகத்தானது? ஆனால் ஒன்று மட்டும் புரியவில்லை. நாமெல்லாம் எத்தனை நாட்களாக அன்னையை வணங்கி வருகிறோம். நமக்கில்லாத, கிட்டாத அந்த அற்புதக் காட்சி, அன்னையைச் சட்டென்று ஏற்றுக் கொள்ளத் தயங்கிய லலிதாவுக்கு மட்டும் ஏன் கிடைத்தது?’ என்றான். ருக்மணி புன்னகையுடன் பதிலளித்தாள். ‘சங்கரா நீயோ, நானோ அன்னை நமக்குத் தரிசனம் கொடுத்தால்தான் அவரை உணர்வோம் என்பதில்லை. மிகவும் ஆழத்தில் இருப்பவரை உயரத் தூக்கிவிட அதிக சக்தியைச் செலவழிக்க வேண்டியிருக்கும். அதுபோல லலிதாவுக்கு நம்பிக்கை வரவேண்டுமானால் இத்தகைய அற்புதங்கள் தேவையா-யிருந்திருக்கும். ‘மிக அருமையான விளக்கம். நான் இதுவரை இந்தக் கோணத்தில் சிந்திக்கவேயில்லையே’ என்று தாயைப் பாராட்டினான் சங்கரன்.

அவர்கள் எதிர்பார்த்திருந்த அந்த அற்புதத் தருணமும் வந்தது. வார்த்தைகளில் விவரிக்க முடியாத விஷயம். கிரேக்க சிற்பம்போல அந்த தெய்வீக அழகு. கண்களில் ததும்பியது கனிவா, கருணையா, பரிவா, பாசமா, அன்பா என்று சொல்லத் தெரியாமல் இவை அனைத்தும் கலந்த ஒரு கலவை. ‘பார்த்த விழி பார்த்தபடி’ கண்ணை எடுக்க முடியாமல் மலைத்துப் போய், மகிழ்ந்து மலர்ந்து விண்டுரைக்க முடியாத உணர்வுகள். தன் உடல் மறந்தாள். தன்னை மறந்தாள். சூழ்நிலை மறந்தாள். அனிச்சையாகச் சென்று அன்னையின் காலடியில் வீழ்ந்தாள். உணர்வுகளைத் தாக்குப் பிடிக்க முடியாமல் அவள் உடல்

ஆன்மீக வசதியில்லாவிடில் பிரார்த்தனை தேவை.

நடுங்கியது. தன் பக்தியையும், நன்றியையும் கண்ணீர் முத்துகளாக மாற்றி அன்னையின் பாதத்தில் காணிக்கையாக்கினாள். 'Relax my child' என்று சொல்வது போல அன்னை ஆதரவாக ஆசீர்வதிக்கும் விதமாக அன்புக் கரத்தை அவள் தலையில் வைத்தார். சிலிர்த்தது லலிதாவுக்கு. இதற்குமேல் என்ன வேண்டும்? இப்படியே உயிர் பிரிந்து தன் ஆன்மா என்னும் மலர் அவர் பாதத்தில் வீழ்ந்து விட்டால் எப்படியிருக்கும்? எத்தனை நேரம் ஆயிற்றோ தெரியவில்லை. திடீரென்று கண் விழித்துச் சூழ்நிலை புரிந்து மற்றவர்களை அநாவசியமாகக் காக்க வைத்து விட்டோமே என்ற குற்ற உணர்வுடன் வேகமாக எழுந்தாள். ருக்மணி அம்மாள் தன்னுடைய மருமகள் என்று லலிதாவை அறிமுகம் செய்து வைத்தார். 'Sweet Child' என்று சொல்லியவாறு ஒரு 'blessing packet'-ஐ லலிதாவிடம் நீட்டினார்.

'வழக்கம் போல் அன்னையின் ஆசீர்வாதம் வேண்டும்' என்று சொல்லிக் காணிக்கையுடன் தன் கம்பெனி பெயரிட்ட அட்டையையும் அன்னையிடம் கொடுத்துப் பணிந்து நின்றான் சங்கரன்.

'எப்பொழுதும் உண்மையையும், நேர்மையையும் கடைப்பிடி' என்று அன்னை ஆசீர்வதித்தார்.

ஊருக்குத் திரும்பிப் பயணிக்கையில் மூவருமே சிறிது நேரம் ஒன்றும் பேசவில்லை. சங்கரன் திடீரென்று நினைவுக்கு வந்தவனாக 'அம்மா அன்னை நமக்கு ஆசீர்வதித்தபோது சொன்ன வார்த்தைகளைக் கவனித்தீர்களா?

'அவருடைய முன்னிலையில் நான் என் வசம் இருப்பதில்லை, என்ன சொன்னார்?'

'லல்லு, நீ கவனித்தாயா?'

'சரியாக நினைவில்லை. உண்மை நேர்மை என்ற இரு வார்த்தைகள் தான் காதித் விழுந்தன. இதுவே பெரிய விஷயம். அன்னையின் முன்னிலையில் நான் எப்படி இருந்தேன் தெரியுமா? பல நாட்களாகப் பசியோடிருந்தவனின் முன்பு

ஆன்மீக வசதியிருந்தால் பிரார்த்தனை தேவையில்லை.

ஏராளமான உணவு வகைகளுடன் விருந்து படைத்தால் எப்படியிருக்கும்? முதலில் 'அது நிஜமா?' என்று அவனுக்குத் தோன்றும். எதை முதலில் உண்பது, எதை விடுப்பது என்று தெரியாமல் திண்டாடுவான். சிறிது நேரத்திற்குள் உண்டு முடித்துவிட வேண்டும் என்ற நிலையில் அவன் எதைக் கவனிக்க முடியும்? அன்னையின் கருணை பொழியும் கண்களைப் பார்ப்பதா, தாமரைப் பாதங்களைத் தரிசிப்பதா, குரலைக் கேட்பதா, எல்லாவற்றையும் எப்படி கிரஹித்துக் கொள்வது என்று திண்டாடிப் போய்விட்டேன்.

ருக்மணியும், சங்கரனும் அவள் பேச்சை ஆமோதிக்கும் வண்ணம் தலையாட்டிச் சிரித்தனர். லலிதா தொடர்ந்தாள்.

'ஆனால் ஒரு ஆச்சரியம் என்ன தெரியுமா? சில விநாடிகளே நாம் அன்னையைத் தரிசித்தாலும், அதை மறுபடியும் நினைவுக்குக் கொண்டுவந்து, பூரிப்படைய இந்த ஜென்மம் முழுவதும் போதாது.'

'மிகவும் அழகாக உன் எண்ணங்களை விவரித்துவிட்டாய்' என ருக்மணி பாராட்டினாள். திடீரென்று சங்கரன் முகம்மாறி சற்றே கவலை தொனிக்கும் குரலில்! எனக்கு ஒரேயொரு விஷயம்தான் மனக்கிலேசம் தருகிறது' என்றான்.

'என்ன அது?'

'நம்முடைய தொழிலில் உண்மையையும், நேர்மையையும் கடைப்பிடிப்பது என்பது மிகவும் கடினம். கட்டிடங்கள் கட்டுகையில் அது சம்பந்தமான estimate, plan approval வாங்குவது போன்ற வேலைகளை லஞ்சம் கொடுக்காமல் சாதிப்பது என்பது கல்லில் நார் உரிப்பது போலத்தான்.

அவசரமாகக் குறுக்கிட்டாள் லலிதா. 'அதற்காக அன்னையின் வார்த்தைகளை மீற முடியுமா?'

'நிச்சயம் மீற மாட்டேன். ஆனால் ஒன்று. இந்த வழியைக் கடைப்பிடித்தால் நமக்கு வரும் லாபம் பெருமளவில் குறையலாம். பெரிய contracts கை விட்டுப் போக நேரிடலாம். நம் வாழ்க்கைத் தரம் குறையலாம். சில செளகரியங்களைத்

முழு மனமும் கட்டுப்பட்டால் சமர்ப்பணம் உண்டு.

தியாகம் செய்ய நேரிடும். நீங்கள் இருவரும் என்ன சொல்கிறீர்கள்?

‘எங்களுக்குப் பரிபூரண சம்மதம். அன்னையின் வார்த்தைகளுக்குக் கட்டுப்பட்டு நடந்து, அதன்மூலம் வரும் வருமானத்தில் எப்படி வாழ்க்கை நடக்கிறதோ அது போதும்.’

வாயால் சொல்லி விட்டார்களே தவிர நடைமுறைப் படுத்தும்போதுதான் அதன் கஷ்டங்கள் தெரிய வந்தன. அடுத்தடுத்து வந்த ஒப்பந்தங்கள் (contracts) ரத்தாயின.

‘என்ன சார் இது? இந்தத் தொழிலிலே உண்மை, நேர்மைன்னு சொல்லிக்கிட்டிருந்தா வேலை நடக்குமா? லஞ்சம், அன்பளிப்பு கொடுக்காம எப்படி சார் plan approval வாங்குவீங்க? சரித்திரத்திலேயே கிடையாதே’ இப்படிச் சிலர் தங்கள் அபிப்பிராயத்தை வெளியிட்டனர்.

அடுத்த பிரச்சனை, ‘என்ன, எல்லாப் பணத்தையும் பத்திரத்திலே காட்டுவீங்களா? எப்படி முடியும்? வீடு registration charges அந்தளவுக்கு உயர்ந்திடுமே. என்னுடைய ‘அட்வான்ஸைத் திருப்பிக் கொடுத்திடுங்க’ இப்படி எத்தனையோ வாடிக்கையாளர்கள் கை நழுவிப் போயினர். ஆனால் சங்கரன் குடும்பத்தினர் கவலைப்படவில்லை. ‘There is no greater peace than that of a pure mind’ என்ற அன்னையின் வார்த்தைகளின் அர்த்தத்தை நன்கு உணர்ந்திருந்தனர். சங்கரனின் நெருங்கிய நண்பரான ராஜன்கூட உண்மையான கரிசனத்துடன் கூறினார்.

‘என்னப்பா இது, ஒரு கொள்கையைக் கடைப்பிடிக்க பல லட்சங்களை இழக்கிறாயே!’

‘நீ சொல்வது சரிதான். ஆனால், அன்னை அன்பர்கள் லஞ்சம் தர மறுத்தால், உலகில் லஞ்சம் அழியும்’ என்று அன்னை கூறியுள்ளார். அன்னையின் வார்த்தைகளை மீறி, எனக்குக் கோடி ரூபாய் வருமானம் வந்தாலும் இப்போது எங்களுக்கிருக்கும் மனநிறைவுக்கும் திருப்திக்கும் அது ஈடாகுமா? மேலும், அன்னையின் வார்த்தைகளைப் பின்பற்றுவதில் ஏற்படும்

அர்த்தமற்ற சூழலைக் கடந்தால் சாதிக்கலாம்.

கஷ்டங்களிலிருந்து அன்னையே எங்களை விடுவிப்பார் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு முழுவதுமாக இருக்கிறது.

நண்பர் அசந்து போய்விட்டார். இந்த வார்த்தைகள் மன ஆழத்திலிருந்து வருகின்றன என்பது புரிந்தது. அவர்கள் உள் மனதில் கூட தங்கள் நஷ்டத்தைப் பற்றிக் கவலைப்படவில்லை என்பது புரிந்தது. நஷ்டத்தால் அவர்களுக்கு அன்னை மீதுள்ள நம்பிக்கை அதிகப்படுகிறது என்ற விஷயம் அவருக்குப் புரியாத புதிராக இருந்தது.

ஒரு வருடம் இப்படியாக ஓடிவிட்டது. திடீரென்று ராஜன் ஒரு நாள் பரபரப்புடன் வந்தார்.

‘சங்கரா கேட்டாயா விஷயத்தை? அகில இந்திய அளவில் நிறைய கட்டடக் contract-காரர்கள் மீது வழக்குத் தொடரப்பட்டு அவர்கள்மீது ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது. அவர்கள் கட்டடம் கட்ட உபயோகித்த சிமெண்ட், இதர பொருட்களின் தரம் குறைந்திருப்பதால் கட்டடங்கள் விரைவில் பழுதடைந்துவிடுமாம். அதைவிட முக்கியமான விஷயம் என்னவென்றால் அரசாங்கம் குறைந்த செலவில் வீடு கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டத்தின்கீழ் கட்டிய வீடுகளில் நிறைய contract-காரர்கள் அரசாங்கப் பணத்தை சூறையாடி, மட்டரகமான, குறைந்த விலையிலான சிமெண்ட், செங்கல் போன்ற வீடு கட்டும் பொருட்களை உபயோகித்திருக்கிறார்கள் என்று தெரிய வந்துள்ளது. இதைப்பற்றி பாராளுமன்றத்தில் பெரிய விவாதம் நடந்திருக்கிறது. நல்லவேளை நீ மட்டும் பழையபடி தொழிலைத் தொடர்ந்து நடத்தியிருந்தால் உன் நிலைமை என்ன ஆயிருக்கும்? ஏறத்தாழ எல்லாப் பெயர் பெற்ற கட்டடக் contract-காரர்களின் பெயர்களும் ‘black list’ செய்யப்பட்டிருக்கிறது. உன்னை அன்னைதான் காப்பாற்றியிருக்கிறார்கள்.

சங்கரன், லலிதா, ருக்மணி மூவரும் நன்றியுணர்வினால் வாயடைத்துப்போய் உணர்ச்சி வசப்பட்டார்கள்.

அனுபவம் சாதனை.

‘அம்மா, என் அம்மா இப்படியாகும் என்று முன்பே தெரிந்ததால்தான் அந்த வார்த்தைகளைக் கூறி ஆசீர்வதித்தீர்களா? எங்கள் மேல் உங்களுக்குத்தான் எத்தனை கரிசனம்!’ என்று சொல்லிச் சொல்லி உருகினார்கள்.

ஒருவாரம் கழித்து மேலும் அவர்களை ஆனந்தத்தில் ஆழ்த்தும் வண்ணம் அரசாங்கத்திடமிருந்து ஒரு கடிதம் வந்தது.

ஐயா,

தாங்கள் கட்டடம் கட்டும் கலையில் திறமையும், நேர்மையும் மிக்கவர் என்பது தெரியவந்துள்ளது. தற்போது அரசாங்கத் திட்டத்தின்கீழ் ஆரம்பிக்கப்பட்டு பாதியில் நின்றுபோன வீடுகள், குடிசை மாற்று வாரிய வீடுகள் போன்றவை அவசரமாகக் கட்டி முடிக்கப்பட வேண்டும். அதில் உபயோகிக்கப்படும் பொருட்கள் தரமானதாக இருக்க வேண்டும். தாங்கள் இதற்கு ஒப்புக் கொள்வதாயிருந்தால் நாங்கள் ஐம்பது கோடி ரூபாய்க்கான contract-ஐ உங்களுக்கு அளிக்கத் தயாராகியிருக்கிறோம். இதற்குச் சம்மதமென்றால் அடுத்த பிளைட்டிலேயே டெல்லிக்கு வந்து, ஒப்பந்த விவகாரங்களைப் பேசி முடிவு செய்து கையெழுத்திடலாம். இந்த வேலையை எங்களுக்குத் திருப்திகரமாக முடித்துக் கொடுத்தால் மேலும் பல contract-களை உங்களுக்குக் கொடுப்பதாக இருக்கிறோம். ஆனால் மேற்கொண்டு ஒப்பந்தம் தொடர்வது உங்கள் வேலையின் தரத்தைப் பொறுத்தேயிருக்கும்.’

படித்த சங்கரன் அன்னைக்கு எப்படி நன்றி சொல்வது. எத்தனைக்கு நன்றி சொல்வது என்று தெரியாமல் திண்டாடினான்.

‘அம்மா எனக்கு எதிர்காலத்தில் ஏற்படப்போகும் அபவாதத்திலிருந்து காக்க அன்புடன் முன்கூட்டியே எச்சரிக்கை விடுத்தாய். உன் வார்த்தைகளைச் சிரமேற்றுக்கொண்டு நடந்த ஒரே காரணத்திற்காக எங்களை வெற்றிப்படியின் உச்சிக்கே

சுதந்திரம் சுற்றியுள்ளவர்களை வளர்க்கும்.

கையைப் பிடித்து அழைத்துச் செல்கிறாய். உனக்கு என்ன கைம்மாறு, எப்படிச் செய்யப் போகிறேன்?’

அடுத்த ஆறு மாதங்களில் விரைவாக மேலும், மேலும் ஒப்பந்தங்கள் புதுப்பிக்கப்பட்டு முன்பைவிட அதிக வளமான வாழ்வை வாரி வழங்கினார் அன்னை. ராஜன் மறுபடியும் வந்து, ‘சங்கரா, congrats! மாநில அளவில் இருந்த உன் நிறுவனத்தின் புகழ் இப்பொழுது அகில இந்திய அளவில் பரவிவிட்டது. அன்னை உனக்குப் பொருள் செல்வத்தை வழங்கி உன்னை மாபெரும் அதிர்ஷ்டசாலி ஆக்கியிருக்கிறார்.’

‘ராஜன் நீ சொல்வதில் ஒரு சிறு திருத்தம். நான் அதிர்ஷ்ட-சாலிதான். ஆனால் இந்தப் பொருள் செல்வத்தால் நான் அதிர்ஷ்டசாலி என்று நினைக்கவில்லை. எப்பொழுது அன்னையின் அருள் வட்டத்துக்குள் பாதுகாப்பாக வந்து விட்டேனோ அதுவே எனக்குப் பேரதிர்ஷ்டம். இதில் பெரிய விஷயம் என்னவென்றால் பல வருடங்களாக அன்னையை ஏற்றுக் கொண்டுள்ள நானும், என் அம்மாவும் அன்னை சொன்ன தேவவாக்கை மீறக்கூடாது என்று இருந்தது பெரிய ஆச்சரியமில்லை. திருமணமாகி வந்த புதிதில் அன்னையை ஏற்றுக் கொள்ளத் தயங்கிய லலிதாவைத் திருவுருமாற்றி, எங்களைக் காட்டிலும் அதிக உறுதியோடு அன்னையின் அறிவுரைகளைக் கடைப்பிடித்தேயாக வேண்டும், என்ன கஷ்டம் வந்தாலும் அதிலிருந்து பிறழக் கூடாது என்று அதி-தீவிரத்துடன் அவளைக் கூறவைத்தாரே அந்த அதிசயத்தை என்னவென்று சொல்வது? இதைக் கேட்ட லலிதா ‘நான் சிறு வயதிலிருந்து வணங்கிய லலிதாம்பிகை இவர்தான் என்று அறிந்துகொண்ட அந்த ஷணத்திலிருந்து நான் முழுவதுமாக அன்னையைச் சரணடைந்து விட்டேன். அதன்பின் அன்னையின் வார்த்தைகள்தான் நமக்கு வேதவாக்கு இல்லையா?’ என்று சொல்லிப் புன்னகைத்தாள். அவளைப் பெருமிதத்துடன் பார்த்தனர் சங்கரனும் ருக்மணியும்.

(முற்றும்)

☪

அடக்கம் சுதந்திரத்தைக் குறிக்கும்.

MALARNDHA JIVIYAM

Form IV (See Rule 8)

Statement about ownership and other particulars about **Malarndha Jiviyam**
(according to Form No. IV. Rule 8 circulated by the Registrar of Newspaper for India).

1. Place of Publication : Puducherry
2. Period of its Publication : Monthly
3. Printer's Name : **Mr. S. Devanathan**
Nationality : Indian
Address : Sakthi Offset Printers,
No. 238, Lawspet Main Road,
Pakkamudayanpet, Puducherry - 605 008.
4. Publisher's Name : **Mr. P.V. Sankar**
Nationality : Indian
Address : Flat No. 11, 2nd Floor, Grace Apartments,
177, Pappammal Koil Street,
Vaithikuppam, Puducherry - 605 012.
5. Editor's Name : **Mr. N. Asokan**
Nationality : Indian
Address : 5, Puduval Sivam Street,
Venkata Nagar Extn., Puducherry - 605 011.
6. Name and address of the : **The Mother's Service Society**
individual who owns the
newspaper and partners or
shareholders holding more than 5, Puduval Sivam Street,
1% of the capital Venkata Nagar Extn.,
Puducherry - 605 011.

I, (P.V. Sankar) hereby declare the particulars given are true to the best of my
knowledge and belief.

Sd

(P. V. Sankar)

Signature of the Publisher.

Date: 01-03-2019

Published by Mr. P.V. Sankar on behalf of The Mother's Service Society, No. 5, Puduval Sivam
Street, Venkata Nagar, Puducherry - 605 011, Printed by Mr. S. Devanathan at Sakthi
Offset Printers, No. 238, Lawspet Main Road, Pakkamudayanpet, Puducherry - 605 008,
Published from Flat No. 11, 2nd Floor, Grace Apartments, No. 177, Pappammal Koil Street,
Vaithikuppam, Puducherry - 605 012, Editor: Mr. N. Asokan, Secretary, The Mother's Service
Society, No. 5, Puduval Sivam Street, Venkata Nagar, Puducherry - 605 011.

கண்ணை மறைக்கிறது

தெரிந்த தவற்றை விரும்பிச் செய்தவர் பலர். அதை உணரும் பொழுது “என் கண்ணை மறைத்து விட்டது” என்பார்கள். அது மையல் infatuation. பொய்யிற்கு அதுவும் வேண்டியவர் சொல்லும் பொய்யிற்கு அந்தப் பவர் உண்டு. அன்னை மகன் பெயர் Andre ஆன்ரே. நாற்பது ஆண்டுகள் அன்னையை வந்து பார்க்கவில்லை. மன்மோகன் பகவானுடைய மூத்த அண்ணன். அவர் தம்பியை சந்தித்ததாகவோ கடிதம் எழுதியதாகவோ, ஆதரவு அளித்ததாகவோ தெரியவில்லை. புதுவையிலேயே பிறந்து வளர்ந்த பலர் அன்னையை அறிய விரும்பவில்லை. ஸ்ரீ அரவிந்தர் தம் உடனுள்ளவரை நோக்கி நீங்களெல்லாம் என்னுடனிருக்கிறீர்கள் என்றாலும் நான் யார் என நீங்கள் அறியவில்லை. பாரதி பத்து ஆண்டுகள் பகவானைச் சந்தித்தார். பகவானுடைய எண்ணங்களைப் பாடல்களாக எழுதினார். இருந்தாலும், பகவான் சத்திய ஜீவிய சித்தி பெற்றவர் என அறிந்ததாக எதுவும் எழுத்தில் வரவில்லை. மகாத்மா மகன் மூஸ்லீமானான். தாயார், தகப்பனார் அவர் வழிபடும் தெய்வங்கள், அவர் ஏற்கும் இலட்சியங்களைப் பிள்ளைகளோ, பேரப் பிள்ளைகளோ கொஞ்சமும் அறியாத நிலை பல வீடுகளில் உண்டு. இதன் அடிப்படைக் காரணம் மனித மனம் குறுகியது. வேண்டாததைப் பார்க்காது. வேண்டியதை மட்டும் பார்க்கும். உலக அதிசயங்களில் இதுவும் ஒன்று. அற்புதமான தகப்பனாரைப் படித்த அமெரிக்க பிள்ளைகள் தாயார் கூறியதால் ஒன்றும் அறியாதவர் எனக் கடைசிவரை கருதினர் எனில் அதுவே உலகின் நடைமுறை. அருகிலிருப்பதால் அனைத்தையும் பார்க்க மறுக்கும் திறன் எழுமோ? நம்மிடம் உள்ள திறமைகளை நாமே அறியாததின் காரணம் இதுதானே. Open Mind, Closed Mind என வழங்கும் ஆங்கிலச் சொற்களுக்கு ஈடான தமிழ்ச் சொற்கள் இல்லை. தெரியாது என அறிய ஓரளவு தெளிவு ஏற்பட வேண்டும். அந்த நிலையை எட்டாத மன நிலையும் உண்டு.

ॐ

சிறிய செயலின் பெரு விளைவு

1962-இல் 2000 ரூபாய் மூலதனம் ஓர் ஆண்டில் 17000 சம்பாதித்தது. சம்பாதித்தவன் நண்பன். 150 ரூபாய் சர்க்கார் வேலையை விட்டுவிட்டு 100 ரூபாய் சம்பளத்தில் நண்பனுக்காக இதைச் செய்தான். பெரும் வருமானம் வந்தவுடன் முதலாளி, நண்பனை உடனே விலக்கவிட்டால், ஒரு நாள் பங்கு கேட்பான் எனப் பயந்து எப்படி விலக்குவது எனப் பல தவறான வழிகளிலும் சிந்தனை செய்தார். அற்பமான மனிதர்கள் முக்கியமான நேரத்தில் கேவலமாக நடந்து அவமானப்படுவார்கள். சொல்லக்கூடாத சொல்லைச் சொல்லி அவனை விலக்க முயன்றார் முதலாளி. அவன் மனம் கலங்கி நேர் எதிரியாய் விட்டான். தன் உயிருக்கே ஆபத்து வந்து விட்டது என முதலாளியைப் பயம் பிடித்து உலுக்குகிறது. யார் இவரைக் காப்பாற்ற முடியும். ஒரு நண்பரை ‘இவனுக்கு ஒரு கம்பெனி வைத்துக் கொடுத்தால் என்னை விட்டுப் போய்விடுவான்’ எனக் கேட்டார். ஆரம்பிக்க முதல் ரூபாய் 2000 தேவை. அது அவருக்கு ஒன்றரை ஆண்டு சம்பளம். என்னிடம் பணமில்லை என்று கூறி அவர் விலகினார். அவரை விடாமல் தொந்தரவு செய்து நடுரோட்டில் போகும் பொழுது கண்ணீர் வடித்துக் கெஞ்சியதில் அவர் ஒரு கம்பெனி ஆரம்பிக்க ஒத்துக்கொண்டார். கம்பெனி ஆரம்பித்த சிறிது நாளில், கம்பெனி ஆரம்பிக்க கெஞ்சிய அதே முதலாளி, “என் பார்ட்னரை என் நண்பர் அழைத்துக் கொண்டு போய் எனக்குத் துரோகம் செய்துவிட்டார்” என்று பொய் சொன்னதை ஊராரும் நம்பினர். அவர் வேலை செய்யுமிடத்தில் போய் விஷமம் செய்து வேலையை நீக்க அந்த முதலாளி முயன்ற பொழுது விஷயம் தலைகீழே போய் விஷமிகளை அவருடைய மேலதிகாரி கடுமையாகத் திட்டி அனுப்பி விட்டார். எப்படி இவ்வளவு பெரிய பொய்யை ஒருவன் பேசுவான்? உலகம் எப்படி அதை ஏற்றுக் கொள்ளும்? அப்படிச் சிரமத்திற்குள்ளானவர் அன்பர். இந்த விஷமி 1 ஆண்டிற்கு முன் செய்த தவற்றால் பெரும் தண்டனை பெறுவதின் அன்பர் அவரைக் காப்பாற்றியிருந்தார். தவறுபவர்கட்கு உதவினால் தவறு வரும் என அன்பர் புரிந்து கொண்டு தன்னைக் காப்பாற்றிக் கொண்டார். Past Consecration எல்லா விஷயங்களையும் வெளிப்படுத்தும். 40 ஆண்டிற்குப்பின் அன்பருக்கு ஒரு எலக்கணுக்குப் போக விருப்பமில்லாத பொழுது இந்த விஷமி பொய் டாக்டர் சர்டிபிகேட் வாங்கிக் கொடுத்தது நினைவு வந்தது. அந்த சர்டிபிகேட் பொய்யானதால் விஷமி பெரும் பொய் சொல்லி 20 ஆண்டுகள் ஊரில் கெட்ட பெயர் ஏற்படுத்த முடிந்தது என அன்பர் அறிந்தார். அன்பர்கள் சத்தியம் சிறு அளவிலும் தவறக்கூடாது. இந்த விஷமி 17 தொழில் ஆரம்பித்து அத்தனையும் திவாலாகி, பெரும் கடன் பெற்றுத் தற்கொலை செய்து கொண்டான். விஷமம் செய்தவன் ‘பலன்’ பெறலாம். அன்பர் சிறு பொய்யும் சொல்லக்கூடாது. பெரும் தவறான பலன் வரும்.

ॐ